

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Metastasio, Pietro.; [Oversat af Rasmus Soelberg] ; [Musikken af Jos. Sarti].

Titel | Title:

Alessandro nell' Indie : dramma per musica con un combattimento teatrale all' opera appartenente ... da rappresentarsi sul Regio Teatro Danese l'autunno dell'anno 1761 = Alexander i Indien : Et musicalsk Skue-Spil,...

Alternativ titel | Alternative title:

Alexander i Indien.

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kiøbenhavn : trykt hos Lars Nielsen Svare,

1761

Fysiske størrelse | Physical extent:

103 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

P. METASTASIO

ALEXANDER
I INDIEN
1761

56-368

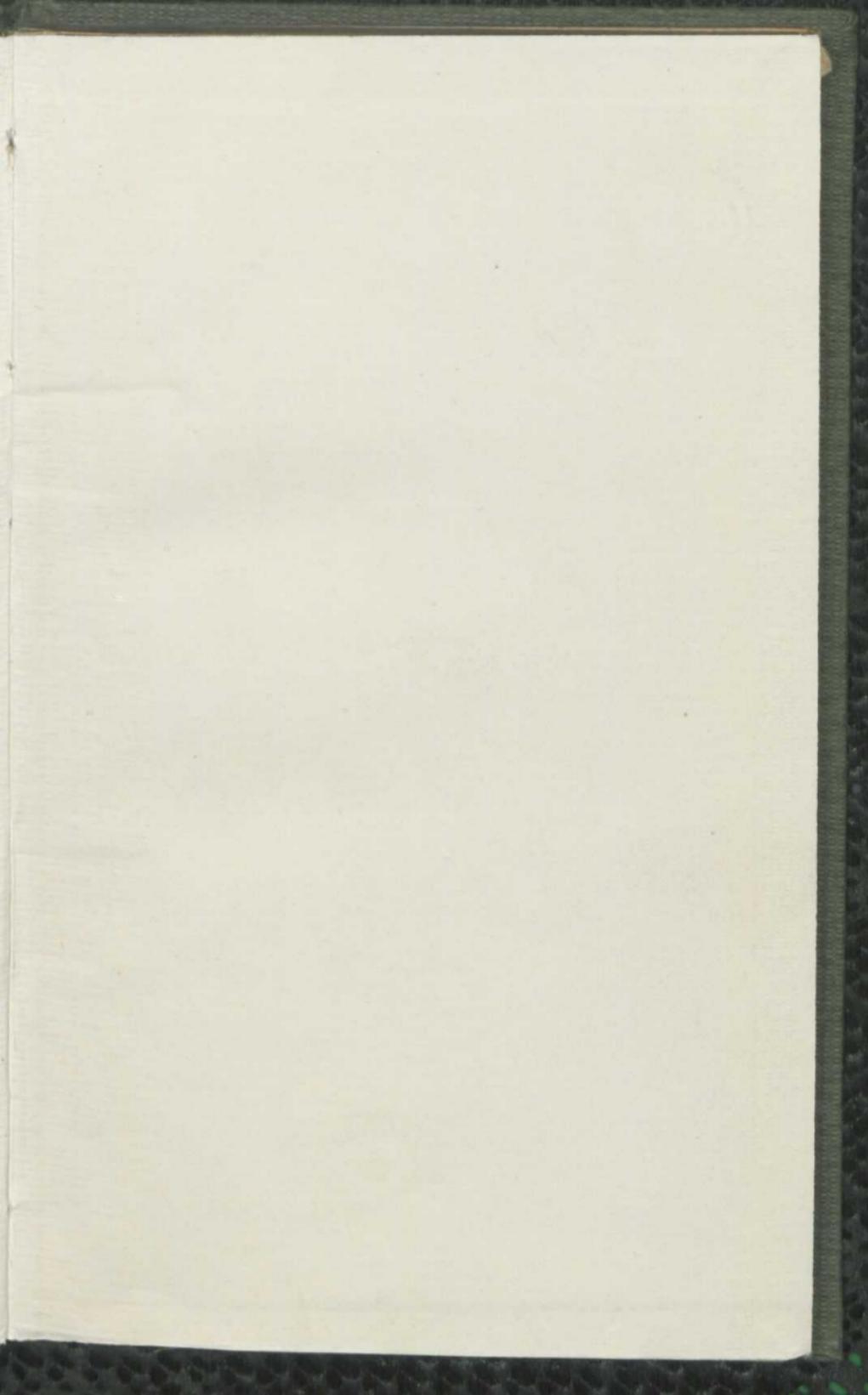
DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 56 8°

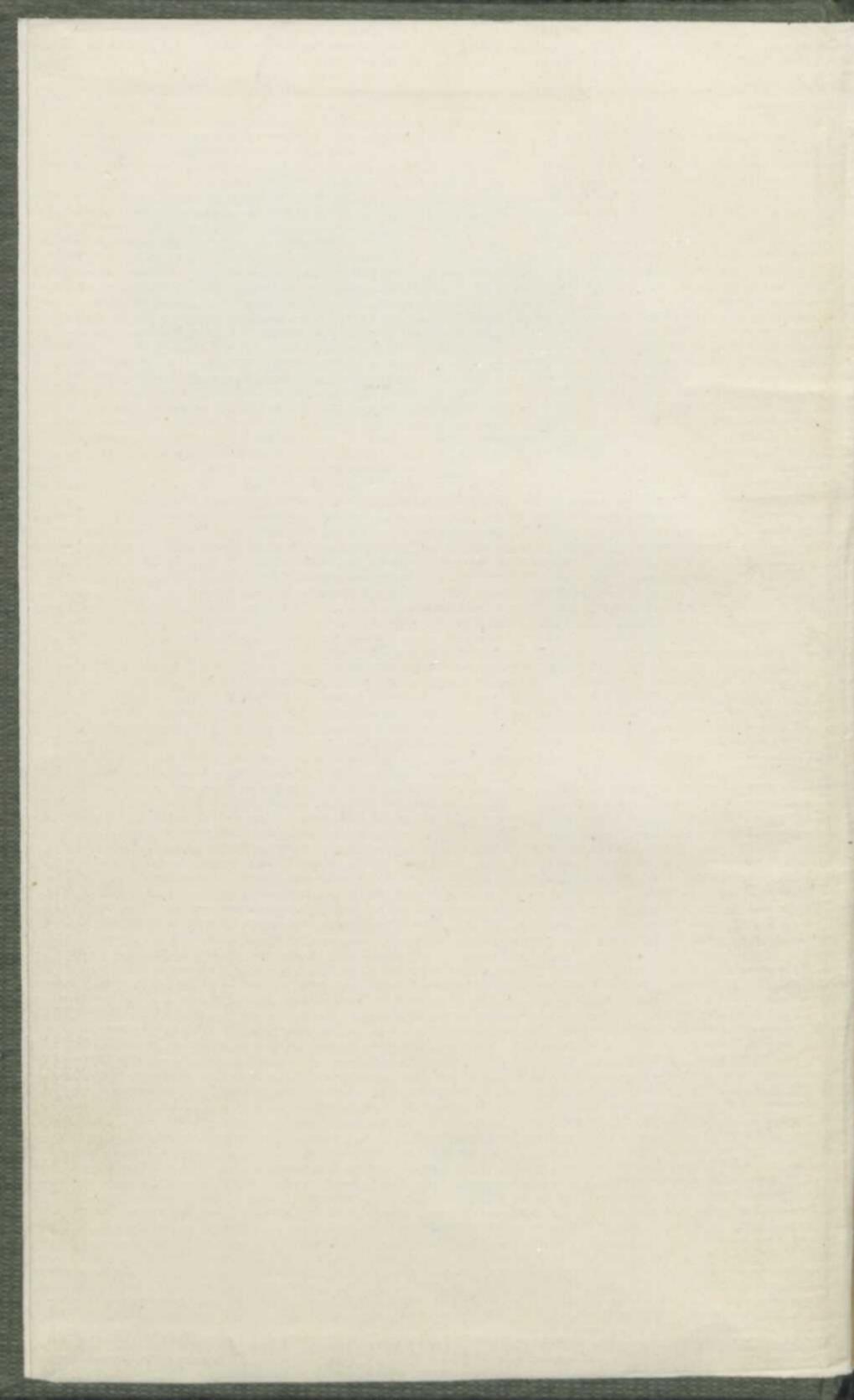

1 1 56 0 8 02299 X

+Rex

ALESSANDRO

NELL' INDIE.⁵⁶

Dramma per Musica,

con un Combattimento Teatrale

all' Opera appartenente,

d' Invenzione e direzzione del Sigr. Antonio Como, Mastro
di ballo alla Corte di S. M. Il Rè di Danimarca &c.

Da rappresentarsi

ful

Regio Teatro Danese,

L'autunno dell' Anno 1761.

Ale^rander

i Indien.

Et musicalst Skue-Spil,

med et Theatralst Feltslag

Opera tilhorende,

af Kongelig Hofs-Danske-Mester Hr. Antonio Como, hans

Opfindelse og Direction.

til at opfores

paa

den Kongelige Danske Skueplads,

i Esterhøsten af Året 1761.

Kiebenhavn.

Trykt hos Lars Nielsen Svare.

Argomento.

La nota generosità usata da Alessandro il grande verso Poro Rè di una parte dell' Indie , a cui più volte vinto , rese i regni , e la libertà , è l'azione principale del Dramma : alla quale servono d'Episodj , e il costante amore di Cleofide Regina d'altra parte dell' Indie per il geloso suo Poro , e la destrezza con cui procurò ella d'approffitarsi dell'inclinazione d'Alessandro , a vantaggio dell'amante e di se stessa .

Comincia la rappresentazione dalla seconda disfatta di Poro .

La Scena è su le sponde dell'Idaspe ; in una delle quali è il campo di Alessandro , e nell' altra la reggia di Cleofide .

Inter-

Indhold.

Den bekjendte Wedelnodighed, som Alexander den Store har viist imod Porus, Konge til en Deel af Indien, hvilken han adskillige Gange overvandt, og gav tilbage baade Rigerne og Friheden, er den fornemmeste Handling i dette Skuespil: Hvilkens tiener til Zirat, baade Cleofidis, Dronning i den anden Deel af Indien, hendes bestandige Kierlighed til sin mistænkelige Porus, og den Færdighed, med hvilken hun beslittede sig paa at betiene sig af Alexanders Tilbørelighed, til hendes Liebhabers og hendes egen Fordeel.

Forestillingen begynder fra det andet Port Nederlag.

Skuepladsen er ved Strandbrederne af Floden Hydaspes; paa den ene Side er Alexanders Lehr, og paa den anden Cleofidis Slot.

Interlocutori:

Alessandro.

Il Signor Giuseppe Secchioni.

Poro, Rè di una parte dell' Indie, amante di Cleofide,

Il Signor Domenico Scogli.

Cleofide, Regina d'un'altra parte dell' Indie, amante
di Poro.

La Signora Marianna Galeotti.

Erißena, Sorella di Poro.

La Signora Vittoria Galeotti.

Gandarte, Generale dell' armi di Poro, amante di
Erißena.

Il Signor Antonio Boscoli.

*Timage*ne, confidente d'Alessandro, e nemico occulto
del medesimo.

Il Signor Giano Musted.

La Poesia è del celebre Sigr. Abbate Pietro Metastasio,
Poëta Cesareo.

La Musica è tutta nuova composta dal Sigr. Giuseppe Sar-
ti, Maestro di Capella di S. M. Il Rè di Danimar-
ca, Norveggia &c. &c.

Le Balli sono d'invenzione e direzzione del Sigr. Antonio
Como, Maestro di ballo alla Corte di S. M. Il Rè
di Danimarca &c.

Le nuove decorazioni sono d'invenzione del Sigr. Pietro
Cramer.

Il Vestiario è del Sigr. Giuseppe Mazzolini.

Atto

Syngende Personer:

Alexander.

Monsr. Joseph Secchioni.

Vorus, Konge i en Deel af Indien, forelæstet i Cleofides.

Monsr. Dominicus Scogli.

Cleofides, Dronning til en anden Deel af Indien forelæstet i Vorus.

Madam. Marianna Galeotti.

Erißena, Søster til Vorus.

Madam. Victoria Galeotti.

Candartes, Fæltherre over Vori Krigs-Hær, forelæstet i Erißena.

Monsr. Antonius Boscoli.

Timagenes, Alexanders Fortrolige, og hemmelig Fiende.

Monsr. Jens Musted.

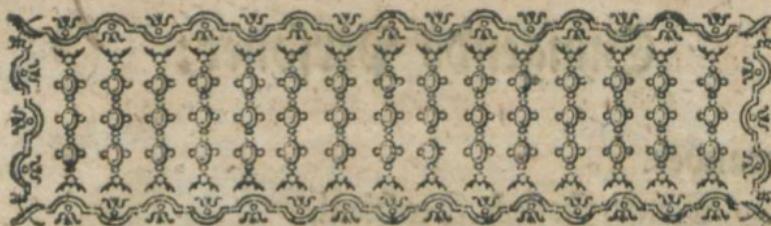
Poesien er af den berømmede Hr. Abbed Peter Metastasio, Kejserlig Poet.

Musikken er ganske nye componeret af Hr. Joseph Sarti Capelmester hos Hans Majestet Kongen af Danmark, Norge, &c. &c.

Dansene ere af Hr. Antonio Como, Kongelig Hof-Dansemester, hans Opsindelse og Direction.

De nye Decorationer ere af Hr. Peter Cramer.

Klædedragterne ere af Hr. Joseph Mazzoli.

Atto Primo.

Scena Prima.

Campo di battaglia su le rive dell' Idaspe. Tende,
carri rovesciati, soldati dispersi, armi, insegne,
ed altri avanzi dell' esercito di Poro
disfatto da Alessandro.

*Terminata la Sinfonia s'ode strepito d'armi, e d'i-
strumenti militari; nell'alzar della tenda
veggonsi soldati che fuggono.*

Poro con spada nuda, indi Gandarte.

Por. Fermatevi, codardi. Ah con la fuga
FMal si compra una vita. A chi ragiono?
Non hâ legge il timor. La mia sventura
I più forti avvilisce. E' dunque in cielo
Si temuto Alessandro,
Che a suo favor puo fare ingiusti i Numi?
Ah si mora, e si seemi

Della

Første Act.

Første Scene.

En Valplads ved Strandbredden af Floden Hydas-
spes. Teltet, omveltede Bogne, adspredte Sol-
dater, Baaben, Fahner, og andre Levnigh-
ger af Pori Krigshær, som Alexan-
der har ødelagt.

Efter Sympfonien, høres en Allarm af Vaas-
ben og Krigs-Instrumenter; Ved Skue-
pladsens Aabning sees Soldater som
flygter.

Porus med blottet Raarde, derefter
Candartes.

Por. **G**taae, I Feige og Forsagte. Af Livet
kiobes skammelig ved Flugten. Med
hvem taler jeg? Frygten har ingen
Lov. Min Uheld gior de Allerkieffeste kleins-
modige. Er da Alexander saa frygtet i Him-
melen, at endog Guderne for hans Skyld kan
blive uretfærdige? Af man maae døe og for-

Della spoglia più grande
 Il trionfo a costui - - - Ma la mia sposa
 Lascio in preda al rival? No: si contrasti
 (ripone la spada nel fodero.)

L'acquisto di quel core
 Sino all' ultimo dì.

Gan. Prendi Signore:

(Frettoioso e porgendo il proprio Elmo
 a Poro.)

Prendi, e il real tuo serto
 Sollecito mi porgi. Oh Dio, s'avanza
 La schiera ostil! Deh non tardar: s'inganni
 Il nemico così.

Por. Mà il tuo periglio?

Gan. E' periglio privato. In me non perde
 L'India il suo difensor. Porgi: t'affretta;
 Non abbiam che un istante.

Por. Ecco, o mio fido

(si leva il proprio cimiero, e lo pone sul
 capo a Gandarte.)

Sul tuo crine il mio serto. Ah sia presagio
 Di grandezze future.

Gan. E vengano con lui le tue sventure.

(Parte.)

Scena

mindste Sehervindingen over det største Bytte
for hin = = Men min Gemalinde efterlader jeg til
Rov for min Medbeyler? Ney man maae stride
(han stikker Kaarden i Skeden.)
for Erobringten af dette Herte, indtil den sid-
ste Time.

Cand. Tag Konge:

(med Hast rekkende sin egen Hielm
til Porus.)

Tag og giv mig hastig dit Kongelige Smykke.
Af Himmel, den fiendtlige Hær nærmer sig!
Af trov ikke: Man fixere Fienden saaledes.

Por. Men din Fare?

Cand. Jeg er en Underdan. I mig mister ikke In-
dien sin Forsvarer. Ræk mig: Skynd dig,
vi har kuns et Dyeblif.

Por. See der har du troe Undersaat

(han tager sin egen Hielm af, og sætter
den paa Hovedet af Candartes.)

Min Krone paa dit Hoved. Af lad den være
en Spaadom paa tilkommende Honheder.

Cand. Og gid dine Wylker mage samme.

(gaar bort.)

Scena II.

*Poro, poi Timagine con spada nuda, e seguito
de' Greci, indi Alessandro.*

Por. In vano, empia fortuna
Il mio coraggio indebolir tu credi.

(in atto di partire.)

Timag. Guerrier, t' arresta e cedi
Quell' inutile acciaro: è più sicuro
Col vincitor pietoso inerme il vinto.

Por. Pria di vincermi, oh quanto
E di periglio, e di sudor ti resta!

Tim. Su Macedoni, a forza
L'audace si disarmi.

Por. Ah stelle ingrate!

(volendosi difendere gli cade la spada.)

Il ferro m'abbandona.

Alef. Olà fermate.
Abbastanza fin' ora
Versò d'Indico sangue il greco acciaro.

Tim. Fia legge il tuo voler.

(parte.)

Por. (Questi è il Rivale.)

Alef. Guerrier, dimmi chi sei?

Por. Nacqui sul Gange:
Vissi fra l'armi: Asbite hò nome: ancora
Non sò che sia timor: più della vita

Amar

Anden Scene.

Porus, siden Timagenes med blot Raarde og
Følgeskab af Græker, derefter Alexander.

Por. Forgiveves troer du meenedige Lykke at svække
mit Mod.

(i det han vil gaae bort.)

Timag. Holdt inde, Krigsmænd, og lad dette u-
nyttige Sverd fare: Det er langt trygere for
en Overvunden, at være ubevæbnet hos en
medlidende Overvinder.

Por. Af hvor megen Fare og Mohe er for dig tils-
bage at overvinde mig!

Timag. I Macedonier! op og gør denne Forvov-
ne værgelos med Magt.

Por. Af I ugavnstige Stierner!

(i det han vil forsvare sig, falder Kaar-
den ham af Haanden.)

Mine Baaben forlader mig.

Alex. Holla, holdt inde. Det grædste Sværd har
hidindtil noeksom udest af Indianisk Blod.

Timag. Din Billie maae være en Lov.

(han gaaer bort.)

Por. (Denne er min Medbeyler.)

Alex. Krigsmænd, siig mig, hvem er du?

Por. Jeg er sed ved Ganges-Floden: Jeg er opsed
ved Kriegen: Asbithes er mit Navn: Jeg veed
ikke hvad det er at frygte: Det er min gamle
Bane

Amar la gloria è mio costume antico:
Son di Poro seguace, e tuo nemico.

Alef. Valoroso guerriero, al tuo Signore
Libero torna, e digli,
Che sol vinto si chiami
Dalla sorte, o da me: L'antica pace
Poi torni a' regni suoi;
Altra ragion non mi riserbo in lui.

Por. Vinto si chiami? E ambasciador mi vuoi
Di simili proposte?
Poco opportuno ambasciador scegliesti.

Alef. Ma degno assai. Si lasci
Libero il varco al prigionier: ma inerme
Partir non dee: questa ch'io cingo accetta.

(*si toglie dal fianco la spada, per darla
a Poro.*)

Di Dario illustre spoglia,
Che la man d'Alessandro a te presenta:
E lei trattando il donator rammenta.

Por. Vedrai con tuo periglio
Di questa spada il lampo,
Come baleni in campo
Su 'l ciglio al donator.

(*prende la spada d'Alessandro, al quale
una Comparsa ne presenta subito
un'altra.*)

Cono-

Bane at elſte Eren mere end Livet: Jeg er en
Tilhænger af Porus, og din Fiende.

Alex. Tapre Krigsmænd, vend i Frihed om til din
Konge, og ſiiig ham, at han alleneste erkänner
sig overvunden af Skiebnen, eller af mig: Si-
den ſkal den forrige Fred vende til hans Nige-
gien; Jeg forbeholder mig ellers ingen anden
Betingelse hos ham.

Por. Skal han falde sig overvunden? Og du vil
have mig til Gesandt i ſlige Fordrag? Du har
udvalgt en uſikket Gesandt.

Alex. Men en heel værdig. Man lade den Gangne
en fri Afreyſe: Men han bor ikke gaae ubevæb-
net bort: Tag dette herlige Darii Bytte
(han tager Kaarden fra Siden for at give
den til Porus.)
ſom jeg er omgiordet med, og ſom Alexander's
Haand tilbyder dig: Og ved at bruge den er-
indre dig Giveren.

Por. Du ſkal med din Fare ſee, denne
Kaardes Blink, ſom Lynild i
Marken for Giverens Dynne.

(han tager Kaarden af Alexander, hvil-
ken en Page ſtrax presenterer en
anden.)

Du

Conoscerai chi sono;
 Ti pentirai del dono,
 Ma farà tardi allor.

(parte.)

Scena III.

Alessandro, poi Timagene con Erisseña incatenata, due Indiani, e seguito.

Timag. Questa, che ad Alessandro
 Prigioniera d'onzella offre la sorte,
 Germana è a Poro.

Eris. (Oh Dei!
 D'Erisseña che fia!)

Ales. Chi di quei lacci
 L'innocente aggravò?

Timag. Questi, di Poro
 Sudditi per natura,
 Per genio a te. Fu lor disegno offrirti
 Un mezzo alla vittoria.

Ales. Indegni! Il ciglio
 Rasciuga, o Principessa. Ad Alessandro
 Persuade rispetto il tuo sembiante.

Eris. (Che dolce favellar!)

Timag. (Son quasi amante.)

Ales. Agli empj, o Timagene,
 Si raddoppino i lacci,

Che

Du skal kende hvo jeg er; Det skal
fortryde dig for Gaven, men da
skal det være for sileig.

(han gaaer bort.)

Tredie Scene.

Alexander, siden Timagenes med Erißens
fængslet, to Indianere, og
Sølgeslab.

Timag. Denne fangne Prinsesse, som Skiebnen til-
byder Alexander, er en Søster til Porus.

Eriß. (Af Himmel! Hvor vil det gaae med Eriß-
sena!)

Alex. Hvo har beslagt den Ukyldige med disse
Baand?

Timag. Disse som ved Naturen ere Undersaattere
af Porus, ved Tilbøyelighed af dig. Det var
deres Hensigt at tilbyde dig et Middel til Seyer-
vindingen.

Alex. Uværdige! Aftor o Prinsesse dit forgrædte
Ansigt. Din Gestalt bevirger Alexander til
Ærbedighed.

Eriß. (Hvilken sod Tale!)

Timag. (Jeg er næsten forlæbt.)

Alex. Man fordoble, o Timagenes, Lænkerne; som
aftages hende, paa disse Ugudelige. Disse
Meens-

Che si tolgono a lei. Tornino a Poro
 Gl'infidi, ed Erißena:
 Questa alla libertà, quegli alla pena.

(due comparse sciolgono Erißena, ed incatenano gli Indiani.)

Eris. Generosa pietà.

Timag. Signor perdonate:

Se Alessandro foss'io, direi che molto
 Giova, se resta in servitù costei.

Ales. S'io fossi Timagene, anche il direi.

Vil trofeo d'un alma imbelle
 E' quel ciglio allor che piange:
 Io non venni infino al Gange
 Le Donzelle a debellar.

Hò rossor di quegli allori,
 Che non han fra' miei sudori
 Cominciato a germogliar.

(parte.)

Scena IV.

Erißena e Timagene.

Timag. (O rimprovero acerbo,
 Che irrita l'odio mio!)

Eris. Questo è Alessandro?

Timag. E' questo.

Eris.

Meeneedige saa vel som Erißena vende igien til
Porus: Denne til Frihed, hiine til Straf.

(tvende af Vagten løser Erißena, og
fængsler Indianerne.)

Eriß. Edelmodige Medlidenhed.

Timag. Forlad, o Konge! Dersom jeg var Alexander
vilde jeg sige, at det laae meget Magt paa,
at hun forblev i Fangenskab.

Alex. Dersom jeg var Timagenes, vilde jeg sige det
samme.

Et forgrædt Ansigt er et nedrigt
Sehervindings-Tegn for en feig
Siel: Jeg er ikke kommen indtil
Ganges-Floden for at bekripe
Fruentimmerne.

Jeg skammer mig ved slige Laur-
bærkrandse, som ved mit Sveed og
Blod ikke har begyndt at grønnes.

(gaaer bort.)

Fierde Scene.

Erißena og Timagenes.

Timag. (Af bittere Bebreydelse, som ophidser min
Brede!)

Eriß. Er denne Alexander?

Timag. Det er ham.

B

Eriß.

Eris. Jo mi credea,
Che avessero i nemici
Più rigido l'aspetto,
Più fiero il cor. Ma sono
Tutti i Greci così?

Timag. (Semplice!) Appunto.

Eris. Quanto invidio la forte
Delle Greche Donzelle! Almen fra loro
Fossi nata ancor io.

Timag. Che aver potresti
Di più vago, nascendo in altr'arena?

Eris. Avrebbe un Alessandro anche Erisseña.

Timag. Fra gli amorosi affanni
Dunque per lui tu vivi.

Eris. Jo!

Timag. Sì.

Eris. T'inganni.

Chi vive amante, sai che delira,
Spesso si lagna, sempre sospira,
Ne d'altro parla, che di morir.

Jo non mi affanno, non mi querelo,
Giammai tiranno non chiamo il
cielo.

Dunque

Eriß. Jeg indbildte mig at Fienderne havde et langt
grummere Alashn, et langt haardere Hjerte.
Men ere alle Græker saaledes?

Timag. (Den eenfoldige!) Ja vist.

Eriß. Hvor højt misunder jeg ikke de Grædske
Fruentimmer deres Lykke! Var jeg dog ogsaa
i det ringeste fod blandt dem.

Timag. Hvad kunde du vel have erholdt mere
smukt, dersom du var blevet fod andensteds?

Eriß. Da skulle en Alexander ogsaa eye Erißena.

Timag. Saa lever du da for ham i forliebte Be-
kymringer.

Eriß. Jeg!

Timag. Ja.

Eriß. Du bedrager dig.

Du veed at den som er forliefst, er fra-
sig selv, den beklager sig ofte, den
sukker altid, og taler ikke om an-
det end Døden.

Jeg bekymrer mig ikke, jeg beklager
mig ikke, jeg kalder aldrig Himlen
ubarmhertig. Saa er da mit
Hjerte enten ikke plaget af Kier-
sighed,

ATTO I.

Dunque il mio core d'amor non pena,
O pur l'amore non è martir.

*(parte con i due prigionieri Indiani,
 accompagnata dal seguito di
 Timagene.)*

Scena V.

Timagene.

Mà qual sorte è la mia? Nacque Alestrandro
 Per offendermi sempre. Eh l'odio mio
 S'appaghi al fin. Con Poro alla vendetta
 Qualche via troverò: che 'l vendicarsi
 D'un ingiusto potere,
 Persuade natura anche alle fiere.

O su gli estivi ardori

Placida al sol riposa,
 O stà fra l'erbe, e i fiori
 La pigra serpe ascosa,
 Se non la preme il piede
 Di ninfa, o di pastor.

Mà se calcar si sente,

A vendicarsi aspira;
 E su l'acuto dente
 Il suo veleno e l'ira
 Tutta raccoglie allor.

(parte.)

Scena

lighed, eller og er Kierlighed heller
ingen Pine.

(Gaaer bort med de tvende fangne
Indianer, geleydet af Timar-
genes Folgestab.)

Femte Scene.

TImagenes,

Men hvilken haard Skiebne har ikke jeg? Alexander er da fod for at fororne mig altid. Ey min Had maae omsider tilfredsstilles. Jeg skal vel finde en Bey med Porus til Hevn; Thi Naturen driver endogsaa Dyrrene til at hevne sig over en ubillig Magt.

Den lade Slange ligge enten stille om Sommeren i Solen, eller og skjult blandt Græs og Blomster, dersom en Nympfe eller Hyrde ikke træder den med Foden.

Men dersom den finder til at blive traadet, tragter den efter at hevne sig; og samler da sin Forgift og Brede paa den hvadse Land.

(Gaaer bort.)

Scena VI.

Recinto di palme, e cipressi con picciolo tempio
nel mezzo, dedicato a Bacco nella reggia
di Cleofide.

Cleofide con seguito, indi Poro.

Cleof. Perfidi! Qual riparo,

(alle Comparse.)

Qual rimedio adoprar? Mancando ogni altro,
Dovevate morir. Tornate in campo,
Ricercate di Poro. Il vostro sangue,
Se tardo è alla difesa,
Se vile è alla vendetta,
Spargetelo dal seno
Alla grand' ombra in sacrificio almeno.

(partono le comparse.)

Oh Dei, mi fa spavento
Più di Poro il coraggio,
L'anima intollerante, e le gelose
Furie, che in sen si facilmente aduna,
Che 'l valor d'Alessandro, e la fortuna.

Poro. (Ecco l'infida.) Jo vengo

(con ironia amara.)

Regina a te di fortunati eventi

Felice apportator

Cleof. Numi! Respiro,

(Rasserenandosi.)

che rechi mai?

Poro.

Siette Scene.

En indhegnet Plads med Palmer og Cypresser, med en lidt Tempel i Midten, indviet Bacchus til Ere, paa Cleofidis Slot.

Cleofides med Solgeskab, derefter
Porus.

Cleof. Utroe! Hvad Hjelp, hvad Middel er her at
gribe til? Maar altting feyede, burde I at døe.
Vend om igien til Balpladsen, leed efter Po-
rus. Dersom eders Blod er for sildig til For-
svær, og for ringe til Hevn, udøs det da af
eders Bryst, i det mindste til Offer paa dette
skyggefulde Sted.

(Soldaterne gaaer bort.)

Af Himmel! Pori Kiefmodighed, hans utaal-
modige Sind og mistænkelige Naserier, som
han saa let foreener i sit Bryst, forstrækker
mig mere end Alexanders Tapperhed og Lykke.

Por. (See der den Utroe.) Jeg kommer
(med en bitter Spodsthed.)
til dig, min Dronning, for at bringe et lykkes-
ligt Budskab om Sagernes gode Udfald.

Cleof. Himmel! Jeg faaer til Live igien.
(Opmuntrende sig.)

Hvad bringer du vel for Nytt?

Por. Per Alessandro alfine

(come sopra.)

Si dichiarò la sorte: esulta. Avrai
Dell' Oriente oppresso

(Cleofide si turba.)

A momenti al tuo piè tutti i trofei.

Cleof. Così m'insulti oh Dei! Dunque saranno
Eterne le dubiezze
Del geloso tuo cor? Fidati o caro,
Fidati pur di me.

Por. Di te si fida
Anche Alessandro. E chi può dir qual sia
L'ingannato di noi? Sò che altre volte
Coll' armi de' tuoi vezzi - - -

Cleof. Ingrato, ai poche prove
Della mia fedeltà? Non basta il sangue
De' miei Sudditi: il regno mio perduto
Per darti aita; e non mi credi!

Por. (Oh Dio!)

(commosso.)

Cleof. Tollerar più non posso
Così barbari oltraggi:

(in atto di partire disperata.)

Por. Ah nò: t'arresta.

Cleof. Che dir mi puoi?

Por. Jo ti prometto, o cara
Che mai più di tua fede
Dubitare non saprò.

Cleof.

Por. For Alexander omsider

(som tilhorn.)

har Skiebnen erkleret sig: Glæd dig. Du skal inden saae Øyeblik se alle det undertvungne Østerlands Særvindings Tegn for dine Fedder.

(Cleofides forbanses.)

Cleof. Saaledes bespotter du mig, af Himmel! Saa skal da dit mistænkelige Hierte bære en æwig Evigt? Forlad dig, o Fiere! Forlad dig Kun til mig.

Por. Alexander forlader sig ogsaa til dig. Og hvo kand sige hvem af os der er bedraget? Jeg veed at du paa andre Tider med dine Skionheders Baaben

Cleof. Utæknemmelige! Har du saa saae Prover paa min Troestab? Er mine Undersaatters Blod ikke nok: Mit Rige som jeg har forloret, for at række dig Hjelp; Og du troer mig ikke!

Por. (Af Himmel!)

(bevæget.)

Cleof. Jeg kand ikke længere taale saa barbariske Forurettelser.

(i det hun vil gaae fortvivlet bort.)

Por. Af nej: Bliv her.

Cleof. Hvad kand du sige mig?

Por. Jeg lovet dig, o Fiere! at jeg aldrig skal twivle mere om din Troestab.

Cleof. Non m'afficuro.

Giuralo

Por. A tutti nostri Dei lo giuro.

Se mai più sarò geloso,

Mi punisca il sacro Nume,
Che dell' India è domator.

Scena VII.

Erißena accompagnata da' Macedoni e detti.

Cleof. Erißena! Che veggo!

Por. Come! Tu nella reggia?

Eris. Un tradimento

Mi portò fra' nemici, e un atto illustre
Del vincitor pietoso a voi mi rende.

Cleof. Che ti disse Alessandro?

(*Poro si turba.*)

Parlò di me?

Por. (Ma questa

(*si corregge.*)

E' innocente richiesta.)

Eris. I detti suoi

Ridirti non saprei: sò che mi piacque:

Sò che dolce in quel volto

Fra lo sfegno guerrier sfavilla amore.

Por. Cleofide da te questo non chiede.

(*con isdegno ad Erißena.*)

Cleof.

Cleof. Jeg forsikrer mig ikke derpaa: Besværg det.

Por. Jeg sværger derpaa ved alle vores Guder.

Dersom jeg meere bliver mistænkelig,
da straffe mig den hellige Gud,
som er Indiens Beskytter.

Sybende Scene.

Erißena geleydet af Macedonier og
de forrige.

Cleof. Erißena! Hvad seer jeg?

Por. Hvorledes! Du paa Slottet?

Eriß. Et Forrederie bragte mig i Fiendernes Hæns-
der, og en ædelmodig Gierning, af den med-
lidende Senerherre sender mig til eder igien.

Cleof. Hvad har Alexander sagt dig?

(Porus forbausest.)

Har han talt om mig?

Por. (Men dette

(Han retter sig.)

er et uskyldigt Spørsmaal.)

Eriß. Hans Ord kand jeg ikke sige dig igien: Dette
veed jeg, at han behagede mig: Jeg veed at
en sod Kierlighed i hans Ansigt fremstår under
hans Krigs-Brede.

Por. Cleofides forlanger ikke at vide dette af dig.

(med Brede til Erißena.)

Cleof.

Cleof. Macedoni guerrieri,
 Tornate al vostro Rè, ditegli quanto
 Anche fra noi la sua virtù s'ammira:
 Ditegli che al suo piede
 Fra le falangi armate
 Cleofide verrà.

Por. Come! Fermate.

(a Macedoni con impeto.)

Tu ad Alessandro?

(a Cleofide, turbato.)

Cleof. E che perciò? Non vedo
 Ragion di meraviglia.

Por. In questa guisa

(come sopra.)

Il tuo decoro, il nome tuo s'oscura,
 L'India che mai dirà?

Cleof. Questa è mia cura.

Partite.

(a Macedoni che partano.)

Por. (Jo smanio.)

Cleof. Ah non vorrei che fosse
 Il tuo soverchio zelo
 Quel solito timor, che t'avvelena.

Por. Lo tolga il Cielo. (Oh giuramento! Oh pena!)

(con tranquillità forzata.)

Cleof. Siegui a fidarti; in questa guisa impegni
 A maggior fedeltà gli affetti miei.
 Quando Poro mi crede,
 Come tradir potrei si bella fede?

Se

Cleof. I Macedoniske Krigssfolk, vend igien om til
eders Konge, siig ham hvor høyt man ogsaa
blandt os anseer med Forundring hans Dyd:
Siig ham, at Cleofides skal komme for hans
Fodder, blandt hans bevæbnede Folk.

Por. Hvorledes! Bliv tilbage.

(til Macedonierne med Hestighed.)

Du til Alexander?

(til Cleofides forvirret.)

Cleof. Og hvad da? Jeg seer ingen Aarsag til For-
undring.

Por. Paa denne Maade

(som forhen.)

fordunkler du Belanständighed og dit Navn.
Hvad vil vel Indien sige?

Cleof. Det er min Sag. Gak bort.

(til Macedonierne som gaaer bort.)

Por. (Tegger fortrædelig.)

Cleof. Af jeg vilde ikke, at din overslodige Zver var
den sædvanlige Frygt, som forgister dig.

Por. Det bevare Himmelnen. (Af Eed! Af Vine!)
(med tvungen Roelighed.)

Cleof. Bliv ved at forlade dig til mig: Paa denne
Maade forbinder du min Kierlighed til større
Troestab. Naar Porus troer mig, hvorledes
kunde jeg forraade saa smuk en Troestab?

Der-

Se mai turbo il tuo riposo,
 Se m'accendo ad altro lume,
 Pace mai non abbia il cor.
 Fosti sempre il mio bel nume,
 Sei tu solo il mio diletto ;
 E farai l'ultimo affetto,
 Come fosti il primo amor.

(parte.)

Scena VIII.

Poro, Erisenna, indi Gandarte.

Poro. Dei che tormento è questo !
 Vâ Cleofide al campo, ed io qui resto ?
 No no : si siegua : a' suoi novelli amori
 Serva di qualche inciampo
 La mia presenza.

(in atto di partire.)

Gand. Ove Signore ?*Poro.* Al Campo.*Gand.* Ferma, non è ancor tempo.*Poro.* Al greco Duce
 Cleofide s'invia.*Gand.* Mâ che paventi ?*Eris.* Che figuri perciò ?*Poro.* Mille figuro
 Immagini crudeli

D'in-

Dersom jeg nogen Tid forstyrrer din Roe-
lighed, dersom jeg antændes af no-
gen anden Kierlighed, skal mit Hier-
te aldrig nyde Roe og Hvile.

Du har altid været min smukke Afgnd;
Du er eeneste min Lyst; Og du skal
være min sidste Kierlighed, ligesom
du har været den første.

(gaaer bort.)

Ottende Scene.

Porus, Erißena, derefter Candartes.

Por. Guder! Hvilken Pine! gaaer Cleofides til
Balpladsen, og jeg bliver her? Nej: Nej:
Jeg maae folge efter: Min Mærværelse maae
tiene til nogen Anstøds-Steen i hendes nye Kier-
lighed.

(i det hun vil gaae bort.)

Cand. Hvorhen, Konge?

Por. Til Feldten.

Cand. Sov, det er endnu ikke Tid.

Por. Cleofides begiver sig hen til den Grædste An-
fører.

Cand. Men hvorfor frygter du?

Eriß. Hvad bilder du dig derover ind?

Por. Jeg indbilder mig tusinde gruelige Billeder
paa

D'infedeltà: vezzi, lusinghe, sguardi;
Che posso dir?

Eris. Må faran finti.

Por. Addio.

Fingendo s'incommincia. Ah non sapete
Quanto è breve il sentiero
Che dal finto in amor conduce al vero.

(parte frettoloso.)

Scena IX.

Eriiffena e Gandarte.

Gand. Principessa adorata, allor che intesi
Te prigioniera, il mio dolor fù estremo.

Eris. Dimini, vedeisti in su gli opposti lidi
Dell' Idaspe Alessandro?

Gand. Ancor nol vidi.

Eris. Ah, se 'l giungesti a veder

Gand. Ma tanto, o cara
Parlar di lui! Pavento
Che Alessandro ti piaccia.

Eris. E' ver; mi piace.

Gand. Dunque così tiranna
Mi deridi: m'inganni!

Eris. E chi t'inganna?
San gli Dei ch'io non fingo.

Gand.

paa Utrostab: Undigheder, smigrende Ord,
Dyekast; Hvad kand jeg sige?

Eriß. Men disse bliver forstilte.

Por. Farvel. Man begynder med at forstille sig.
Af veed I ikke hvor fort den Bey er i Kierlig-
hed, som fører fra det Forstilte til det Vir-
kelige.

(Gaaer hastig bort.)

Niende Scene.

Erißena og Candartes.

Cand. Elskværdige Prinsesse, da jeg hørte, at du
var fangen, var jeg i den yderste Bekymring.

Eriß. Siig mig, har du seet Alexander paa hin
Side af Floden Hydaspes?

Cand. Endnu har jeg ikke seet ham.

Eriß. Af dersom du sit ham at see = = =

Cand. Men at tale saa meget em ham, o Kiere!
Jeg frygter at Alexander behager dig.

Eriß. Det er sandt; Han behager mig.

Cand. Saalær du mig saaledes, Ubarmhertige:
Du bedrager mig!

Eriß. Og hvem bedrager dig? Guderne veed at jeg
ikke forstiller mig.

E

Cand.

Gand. Allor fingevi

Dunque, o crudel che del tuo core amante
Mi giuravi il possesso.

Erif. Allora io non fingea, non fingo adesso.

(Parte.)

Scena X.

Gandarte.

Era bella, cred'io, l'età dell'oro.

Ma se allor le Donzelle,

Per soverchia innocenza, a' loro amanti

Dicean d'essere infide,

Chiaro così, come Erisseña il dice;

Per me l'età del ferro è più felice.

Voi che adorate il vanto

Di semplice beltà,

Non vi fidate tanto

Di chi mentir non sa:

Che l'innocenza ancora

Sempre non e virtù.

Mentisca pure e finga

Colei che m'arde il seno,

Che almeno mi lusinga,

Che non mi toglie almeno

La libertà d'odiarla,

Quando infedel mi fù.

(parte.)

Scena

Cand. Du forstilte dig dog, o ubarmhertige! da du tilsoer mig Besiddelsen af dit forelskete Hjerte.

Eriß. Jeg forstilte mig ikke den Eiid, jeg forstiller mig ikke nu.

(gaaer bort.)

Tiende Scene.

Candartes.

Jeg troer at den gyldene Alder var smuk. Men dersom Fruentimmerne paa den Eiid, formedelst alt for megen Uskyldighed, sagde at være deres Liebhabere utroe, saa klart, som Erißena siger det; da er Fern-Alderen for mig mere lyksalig.

I som tilbeder den Roes af en eenfoldig Skionhed, forlader eder ikke saa meget paa den som ikke veed at forstille sig: Thi endog Uskyldighed er ikke altid en Dyd.

Lad den kuns lyve og forstille sig, som brænder i mit Bryst, lad den i det mindste smigre for mig; thi den betager mig i det ringeste ikke den Frihed at have hende, naar hun blev mig utroe.

(gaaer bort.)

Scena XI.

Gran padiglione d'Alessandro vicino all' Idaspe
con vista della reggia di Cleofide su l'al-
tra sponda del fiume.

*Alessandro, e Timagene, Guardie dietro
al Padiglione.*

Alef. Pur troppo amico è vero: ama Alessandro:
E del suo cor trionfa
Cleofide già vinta.

Timag. Eccola: a lei
Offri, e dimanda amore.

Alef. Amor! T'inganni:
Alessandro si presto
Non si lascia agli affetti in abbandono:
Debole a questo segno ancor non fono.

Scena XII.

Nel tempo d'una breve sinfonia, si vedono venire di-
verse barche per il fiume, dalle quali scendono
molti Indiani portando diversi doni, e dalla
principale sbarca Cleofide che viene
incontrata da Alessandro.

Cleofide, e detti,

Cleof. Ciò, ch'io t'offro, Alessandro,
E quanto di più raro,

O nell'

Ellevte Scene.

Et stort Telt for Alexander, nær ved Floden Hydas
spes, med Udsigt af Cleofidis Slot paa den
anden Side af Floden.

Alexander og Timagenes, med Vagt bag
ved Teltet.

Alex. Det er, desto værre, alt for sandt: min Ven!
Alexander er forløbt: Og den allerede over-
vundene Cleofides triumferer over hans
Hierte.

Timag. See der er hun: Tilbyd hende nu Kierlig-
hed, og forlang hendes igien.

Alex. Kierlighed! Du bedrager dig: Alexander over-
giver sig ikke saa hastig til sine Tilbøreligheder:
Jeg er endnu ikke saa svag.

Tolvte Scene.

I medens der spilles en fort Symphonie, seer man ad-
skillige Skibe komme paa Floden, af hvilke stiger
mange Indianer, bærende adskillige Foræ-
ninger, og af den fornemmeste stiger
Cleofides, som Alexander gaaer
i Mode.

Cleofides og de forrige.

Cleof. Det, som jeg her bringer dig, Alexander,
er alt hvad Solen som sidder os saa nær, og

O nell' Indiche rupi,
 O nella vasta oriental marina
 Per me nutre, e colora
 Il sol vicino, e la seconda aurora.
 Se non mi sdegni amica, eccoti un dono
 All'amista dovuto:
 Se suddita mi brami, ecco un tributo.
Alef. Da' sudditi io non chiedo
 Altro omaggio che fede; e dagli amici
 Prezzo dell' amistade io non ricevo:
 Onde inutili sono
 Le tue ricchezze, o sian tributo o dono,
 Timagene, alle navi
 Tornino quei tesori.

(Timagene si ritira, dando ordine agli Indiani che tornino su le navi co' doni.)

Cleof. Ah mel predisse il cor. Questo disprezzo
 Giustifica il mio pianto.

(piange.)

L'esserti - - - odiosa - - - tanto - - -

Alef. Mà non è ver. Sappi --- t'inganni -- oh Dio!
 (M'uscì quasi da' labbri Idolo mio.)

Cleof. Signor, rimanti in pace: a me non lice
 Miglior forte sperar de' doni miei:
 Più di quegli importuna io ti farei.

(in atto di partire.)

Alef.

den frugtbare Morgenrode fodør for mig og farver, af det rareste enten i de Indianiske Klipper, eller i det store Østerlandstke Hav. Dersom du ikke forsmaaer mig som Beninde, da er her for dig en Gave, som jeg skylder dit Vensteb: Dersom du forlanger mig som Undersaat, da er her for dig en Skat.

Alex. Af Undersaatter forlanger jeg ikke anden Hylsdings-Eed end Troesteb; og af Benner antager jeg ikke nogen Verdie af Vensteb: Hvorudover dine Rigdomme ere umyttige, enten de ere en Skat eller Forcering. Timageenes, lad disse Liggendes gær vende om igien til Skibene.

(Timageenes træder til Side, givende Besaling til Indianerne, at de maae vende paa Skibene igien med Gaerne.)

Cleof. Åk mit Hierte har sagt mig det forud. Denne Foragt retsærdiggjor min Graad.

(hun græder.)

at være dig == forhadt == saa meget ==

Alex. Men det er ikke sandt. Viid == du bedrager dig == af Himmel! Det var nær faldest mig af Munden; min Alfgud.)

Cleof. Herre forbliv i Fred: Mig er det ikke tilladt at haabe bedre Lykke end mine Gaver: Jeg vilde falde dig meere besværlig end disse.

(i det hun vil gaae bort.)

Alef. T'arresta. Ah mal Regina

(Arrestandola.)

Interpreti il mio cor. Siedi, e ragiona,

Cleof. Ubbidirò.

Alef. (Che amabile sembianza!)

Cleof. (Mie lusinghe alla prova.)

(siedono.)

Alef. (Alma costanza.)

Cleof. In faccia ad Alessandro

Mi perdo, mi confondo, e non sò come --

Scena XIII.

Timagene e detti.

Timag. Monarca: Il Duce Asbite

Chiede a nome di Poro

Di presentarsi a te,

Cleof. (Numi!)

Alef. Tra poco

Verrà: per or con la Regina --

Timag. Appunto

Innanzi a lei di ragionar desia,

Alef. Venga.

(*Timagene parte.*)

Cleof. (Poro l'invia!

(*turbata.*)

Chi è mai costui?)

Alef. T'è noto il suo pensiero?

Cleof. Signor l'ignoro, e non sò dirti il vero,

Scena

Alex. Bliv her. Af min Dronning! du udtolker
ilde mit Herte. Sid og tael

Cleof. Jeg vil adlyde din Besaling.

Alex. (Hvilket elskværdigt Alashn!)

Cleof. (Mine smigrende Ord paa Probe.)
(de sætter dem ned.)

Alex. (Bestandighed, min Siel.)

Cleof. For Alexanders Alashn, taber jeg mig selv,
forvirrer jeg mig, og jeg veed ikke hvorledes --

Trettende Scene.

TImagenes og de forrige.

Timag. Monark; Anforenen Asbithes forlanger i
Pori Mavn at fremstille sig for dig.

Cleof. (Himmel!)

Alex. Inden fort Eiid skal han komme frem; For
nærværende Eiid med Dronningen ===

Timag. Just i hendes Nærvarelse ønsker han at
tale.

Alex. Lad ham komme.

(Timagene gaaer bort.)

Cleof. (Porus sender ham!)

(Forvirret.)

Hvem er vel denne?)

Alex. Er dig hans Forlangende bekjendt?

Cleof. Det er mig ubekjendt, Herre! og jeg veed
ikke at sige dig noget tilforladeligt.

Scena XIV.

Poro e detti.

Por. (Eccola: oh gelosia!)

Cleof. (Poro!)

Por. Perdona

Cleofide, s'io vengo

Importuno così. La tua dimora

Più breve io figurai: Ma d'Alessandro

Piacevole è il soggiorno, e di te degno.

Cleof. (Già di nuovo è geloso! Ardo di sdegno.)

Alef. Parla, Asbite: che chiede
Poro da me?

Por. Le offerte tue ricusa,
Ne vinto ancor si chiama.

Alef. E ben, di nuovo
Tenti la sorte sua.

Cleof. Signor, sospendi
La tua credenza. Il passo,
Amico, o vincitor qual più ti piace
Volgi, Signore alla mia reggia.

Por. (Ah infida!)

Cleof. E là saprai
Meglio tutti di Poro, e i sensi miei.

Por. Non fidarti a costei:
E' avezza ad ingannar. Da lei tradito

Cleof. Non udirlo, o Signor.

Por. (Perfida!)

Cleof.

Fjortende Scene.

Porus og de forrige.

Por. (Der er hun: Af Mistanke!)

Cleof. (Porus!)

Por. Forlad Cleofides, at jeg kommer og falder saaledes besværlig. Jeg havde forestillet mig dit Ophold langt kortere: Men at være med Alessander er behagelig, og dig verdig.

Cleof. (Han er alt paa nye mistænkelig! Jeg brænder af Bredes.)

Alex. Zael, Asbithes! Hvad forlanger Porus af mig?

Por. Han veigrer sig ved at antage dit Tilbud, og bekiender sig endnu ikke overvunden.

Alex. Nu vel, han maae paa nye prove hans Lykke.

Cleof. Herre, opset at feste Troe dertil. Vend, o Herre! din God, enten som Ven eller Overvin- der, hvilket dig best behager, til mit Kongelige Slot.

Por. (Af Utroe!)

Cleof. Og der skal du bedre blive underrettet om alle Pori Tanker, saa vel som om mine.

Por. Forlad dig ikke til hende: Hun er vandt ved at bedrage. Hun forraade = = =

Cleof. Hør hende ikke, o Herre!

Por. (Megeedige!)

Cleof

Cleof. Accetti

Alessandro l'invitto?

Qual risposta mi rendi?

Ch'ho da sperar? Verrai?

Alef. Verrò: m'attendi.

(parte.)

Scena XV.

Poro e Cleofide.

Por. Lode agli Dei. Son persuaso al fine

(con ironia.)

Della tua fedeltà.

Cleof. Lode agli Dei,

(come sopra.)

Poro di me si fida,

Più geloso non è.

Por. Dov'è chi dice,

Che un femminil pensiero

Dell' aura è più leggiero?

Cleof. Ov' è chi dice,

Che più del mare un sospettofo amante

E' torbido, e incostante?

Jo non lo credo.

Por. Ed io

No 'l posso dir.

Cleof. Mi disinganna assai.

Por. Mi convince abbastanza.

Cleof. La placidezza tua.

Por. La tua costanza.

Cleof. Ricordo il giuramento.

Por.

Cleof. Antager Alexander min Indbydelse? Hvad
Svar giver du mig? Kand jeg haabe? Vil
du komme?

Alex. Jeg skal komme: Du kand vente mig.
(han gaaer bort.)

Femtende Scene.

Porus og Cleofides.

Por. Guderne være lovet. Jeg er om sider overbe-
vist om din Troestab:
(med Spodsked.)

Cleof. Guderne være lovet,
(som tilforn.)
Porus forlader sig til mig, han er ikke mere
mistænkelig.

Por. Hvor er den, som kand sige, at en Fruentini-
mer Tanke er lettere end Binden?

Cleof. Hvor er den, som kand sige, at en mistæn-
kelig Liebhaber er mere oprort og ubestandig
end Haver? Jeg troer det ikke.

Por. Og jeg kand ikke sige det.

Cleof. Det betager mig noeksom min Eviv.

Por. Det overtyder mig til fulde.

Cleof. Din Sagmodighed.

Por. Din Bestandighed.

Cleof. Jeg erindrer Eeden.

Por.

Por. La promessa rammento.

Cleof. Si conosce.

Por. Si vede.

Cleof. Che placido amator!

Por. Che bella fede!

Se mai turbo il tuo riposo,

Se m'accendo ad altro lume,

Pace mai non abbia il cor.

Cleof. Se mai più farò geloso,

Mi punisca il sacro Nume

Che dell' India è domator.

Por. Infedel, questo è l'amore?

Cleof. Menzogner, questa è la fede?

(Chi non crede al mio dolore,

a 2. (Che lo polsa un dì provar.

Por. Per chi perdo, o giusti Dei,
Il riposa de' miei giorni!

Cleof. A chi mai gli affetti miei
Giusti Dei serbai fin' ora!

(Ah si mora, e non si torni

a 2. (Per l'ingrata)

(Per l'ingrato) a sospirar.

Fine dell' Atto Primo.

Atto

Por. Jeg ihukommer Lovstet.

Cleof. Man kiender.

Por. Man seer.

Cleof. Hvad for en sagtmødig Liebhaber!

Por. Hvad for en deylig Troeskab!

Dersom jeg nogen Liid meere forstyr-
rer din Roelighed, dersom jeg an-
tendes ved noget andet Blus, skal
mit Hierte ikke meere nyde Fred og
Roe.

Cleof. Dersom jeg meere bliver mistæn-
kelig, da straffe mig den hellige
Guddom, som er Indiens Beskytter.

Por. Utroe, er dette Kierlighed?

Cleof. Bedrager, er dette Troeskab?

a 2. (Hvo som ikke troer min Smerte,

For hvem, o retfærdige Guder!
mister jeg Roeligheden i mine Dage?

Cleof. For hvem, retfærdige Guder! har
jeg hidindtil bevaret min Kierlighed?

(At man doe og man efterlade

a 2. (For den Utaaknæmmelige)
(For den Uskionsomme) at sukke.

Ende paa den første Act.

Anden

Atto Secondo.

Scena Prima.

Gabinetti Reali,

Poro e Gandarte, poi Erissea.

Por. E passerà l'Idaspe
L'abborrito Rival senza contesa?

Gand. Nò, mio Rè. Per tuo comando
Già radunai gran parte

De' tuoi sparfi guerrieri, e presso al ponte = =

Eris. Poro, Gandarte, arriva
Aleffandro a momenti. Un grecò messo
Recò l'aviso. Io dalla regia torre
Vidi di là del fiume

Vidi all'aura ondeggiar mille bandiere,

Por. E Cleofide intanto
Che fa?

Eris. Corre a incontrarla.

Por. Ingrata! Amico
Vanne, vola, e m'attendi
Al destinato loco.

Gand. Addio mia vita
Non mi porrę in oblio
Se questo fosse mai l'ultimo addio.

Mio ben ricordati,
Se avvien ch'io mora,
Quanto quest'anima
Fedel t'amo.

Io

Anden Act.

Første Scene.

Porus og Candartes, derefter Erißena.

Por. Og skal den forhadte Medbeyler, uden Modstand, sætte over Hydaspes?

Cand. Ney, min Konge. Efter din Besaling har jeg allerede samlet en stor Deel af dine adspredte Krigsfolk, og strax ved Brønden . . .

Eriß. Porus, Candartes, Alexander kommer inden faae Dyeblit. En Greekisk Gesandt bragte denne Tidende. Jeg saae, fra det Kongelige Zaarn, tusinde Fahner svomme for Bevr eg Bind, paa hin Sive Floden.

Por. Og hvad bestiller Cleofides imidlertid?

Eriß. Hun haster at gaae ham i Mode.

Por. Den Utaknemmelige! Løb min Ven, skynd dig, og vent mig paa det bestemte Sted!

Cand. Farvel min Skat. Skriv mig ikke i Glemmebogen, om dette maastee skulle være den sidste Afsted?

Erindre dig, min Skat! dersom det hendes at jeg maae døe, hvor høyt denne Siel oprigtig har elsket dig.

D

Jeg

Io se pur amano
 Le fredde ceneri,
 Nell'urna ancora
 Ti adorerò.

Scena II.

Poro ed Erißena.

Eris. Germano anch'io vorrei troyarini in campo
 D'Alessandro all'arrivo.

Por. In van lo brami.

Eris. Perche?

Por. Non più. Lasciami solo.

Eris. E quale
 Ragione il vieta?

Por. A una Real donzella
 Andar così fra l'armi
 Come lice a un guerrier non è permesso.

Eris. Misera servitù del nostro sesso!
 Non sarei sventurata,

Se nascendo infra le schiere
 Delle amazzoni guerriere
 Apprendevo a guerreggiar.

Avrei forse il crine incolto,
 Fiero il ciglio, e rozzo il volto;
 Ma saprei farmi temere,
 Non sapendo innamorar.

(parte.)

Scena

Jeg vil endog tilbede dig i Graven,
Dersom den folde Aske kuns fin-
der Elskov.

Anden Scene.

Porus og Erißena.

Eriß. Ogsaa jeg, min Broder vilde befinde mig i
Feldten ved Alexanders Ankomst.

Por. Din Altræe er forgieves.

Eriß. Hvorfor?

Por. Intet videre. Lad mig være allene.

Eriß. Og hvad Alarsag forbyder dette?

Por. Det er ikke tilladt for en kongelig Prinsesse at
gaae saaledes blandt Bevæbnede, som det som-
mer en Krigsmænd.

Eriß. En elendig Trældom for vores Kion!

Jeg skulle ikke være saa ulyksalig, der-
som jeg var fød blandt de striden-
de Amazoninders Hære, og hav-
de lært at føre Krig.

Jeg skulle da maaßee have et upyntet
Haar, et vildt Ansigt, og groft
Aasyn; Men jeg skulle vide at
lade mig frygte, naar jeg ikke
kunde indtage.

(gaer bort.)

Scena III.

Poro.

Nò, nò. Quella incostante
 Non si torni a mirar; Troppo di Poro
 Nell' anima agitata,
 Che regna ancor, conosceria l'ingrata.
 Miei sdegni all' opra. Audaci
 Non vi crede Alessandro, e non vi teme.
 Provi con sua sventura,
 Quanto lieve è ingannar chi s'assicura.

Senza procelle ancora

Si perde quel nocchiero,
 Che lento in su la prora
 Passa dormendo il dì.

Sognava il suo pensiero

Forse le amiche sponde;
 Ma si trovò fra l'onde
 Allor che i lumi aprì.

(parte.)

Scena IV.

Campagna sparsa di fabbriche antiche con tende ed alloggiamenti militari preparati da Cleofide per l'esercito Greco. Ponte su l'Idaspe. Campò numeroso d'Alessandro disposto in ordinanza di là dal fiume con elefanti, torri, carri coperti, e machine da guerra.

Nell'

Tredie Scene.

Porus.

Ney, ney. Denne Ubestandige vil jeg ikke vende om i ester at stue. Den Utaknemmelige skulle alt for meget kende at hun endnu hersker i Porri sorvirede Siel. Op min Brede til Hevn! Alexander holder dig ikke for at være saa dristig, og dersore frygter dig heller ikke. Han erfare da med sin Skade, hvor let det er at bedrage den, som stoler for meget paa sig selv.

Endog uden Stormvinde, er den Søemand forloren, som paa Forstarnen fordriver Dagen langsom med Sovn.

Han drømte maastee i Tankerne om den kiere Havn; men befandt sig midt i Havet, da han aabnede Øynene.

(Gaaer bort.)

Fierde Scene.

En Mark hissed og her besadt med gamle Bygninger, med Teltter, og Soldater-Boliger, tillavede af Cleofides for den Græske Krigshær. En Broe over Hydaspes. Alexanders talrige Krigshær, paa hulin Side af Floden med Elephanter, Zaarne, bedekkede Vogne, og Krigs-Nedskaber.

Nell' apertura della scena s'ode sinfonia d'istromenti militari, nel tempo della quale passa il ponte una parte de' soldati greci, ed appresso a loro Alessandro con Timagene, poi sopraggiunge Cleofide ad incontrarlo.

Cleofide, Alessandro, e Timagene, indi Gandarte.

Cleof. Signor, l'India festiva
Esulta al tuo passaggio: e lieta tanto
Non fù, credio, quando tornar si vide
Dall' ultimo Oriente
Trionfator del Gange in fra l'adorna
Di pampini frondosi allegra plebe,
Su le tigri di Nisa il Dio di Tebe.

Alef. Siano accentu cortesi, o sian veraci
Sensi del cor, di tua gentil favella
Mi compiaccio, o Regina; e solo hò pena
Che fù all' India funesto il brando mio.

Cleof. Eh vadano in obliò
Le passate vicende, Ormai sicuro
Puoi riposar su le tue palme.

Alef. Ascolto

(Si sente di dentro rumore d'armi.)
Strepito d'armi,

Cleof.

Ved Skuepladsens Ablning, høres en Sympfonie af Krigs-Instrumenter, imidlertid samme varer gaaer en Deel af de Græske Soldater over Broen, og efter denne Alexander med Timagenes, siden kommer Cleofides til at møde ham.

Cleofides, Alexander og Timagenes,
derefter Candartes.

Cleof. Herre! Det glade Indien fryder sig ved din Giennemfart: Og jeg troer, at det ikke var saa glad, naar det lystige Folk sage den med gronne Kransede kronede Gud Bachus, fra de yderste Morgenlande, som Seuerherre over Ganges-Floden, at komme tilbage paa Tiger-Dyr fra Nisa.

Alex. Det maae være høflige Ord, eller din sande Hiertens Meening, saa behager mig dog din artige Tale, o Dronning; Og det gior mig eeneste ondt, at mit Sverd har været Indien bedrøvelig.

Cleof. Ey! man forglemme de forbgangne Hendelser. Nu kand du sikkert hvile under dine Seyers Palmer.

Alex. Jeg hører

(man hører inden for en Allarm af Vaaben.)

en Allarm af Vaaben.

Cleof. Oh stelle!

Alef. Timagene, che fù?

Timag. Poro si vede

Fra non pochi seguaci

Apparir minaccioso.

Cleof. (Ah troppo veri
Voi foste, o miei timori!)

Alef. E ben Regina,
Io posso ormai sicuro
Su le palme posar?

Cleof. Se colpa mia
Signor *

Alef. Di questa colpa
Si pentirà chi disperato, e folle
Tante volte irritò gli sdegni miei.

(Alessandro snuda la spada, e seco Timagene, e vanno verso il ponte.)

Cleof. (L'amato ben voi difendete, o Dei.)

(parte.)

Entrata Cleofide si vedono uscir con impeto gli Indiani da' Lati della Scena vicino al fiume: questi assalgono i Macedoni: Poro assale Alessandro: Gondarte con pochi seguaci corre su'l mezzo del Ponte ad impedire il passo all'esercito Greco. E intanto che sisegue la zuffa nel piano alcuni guastatori vanno diroccando il suddetto ponte. Disviati i combattenti fra le scene, si vede vacillare, e poi cadere parte del ponte. Quei Macedoni

Cleof. Af Himmel!

Alex. Imagenes, hvad er hendet?

Timag. Man seer Porus mod ikke lidet Folge at lade sig truende tilsynne.

Cleof. (Af min Frygt har desværre været alt for sand!)

Alex. Belan, min Dronning! kand jeg nu sørge hvile under mine Seyers Palmier?

Cleof. Dersom min Skuld, Herre = = =

Alex. Skulden skal den fortryde, som fortvivlet og daarlig, saa ofte har ophidset min Brede.

(Alexander blotter sin Kaarde, tilsige med ham Imagenes, og gaaer begge imod Broen.)

Cleof. (O J Guder, beskytter min Eftelige.)

(gaaer bort.)

Saa snart Cleofides er gaaet ind, seer man Indianerne med hidsighed at komme ud fra Siderne af Skuepladsen, nær ved Floden: Disse anfalder Macedonierne: Porus angriber Alexander: Candartes med saae Folge løber midt paa Broen at forhindre den Grækiske Krigshær Overgangen. Og imidlertid Fægtningen gaaer for sig paa Sletten, søger nogle Skandsgravere at nedrive be-meldte Broe. Efterat de Stridende ere adspregte paa Skuepladsen, seer man en Deel af Broen at vafle oz derafster at falde. De Macedonier, som fægtede paa den anden Side, viger tilbage forstræk-

ni che combattevano su l'altra sponda, si ritirano intimoriti dalla caduta, e Gandarte rimane con alcuni de' suoi compagni in cima alla ruine.

Gand. Seguitemi o compagni. Unico scampo
E' quello ch'io v'addito. Ah seconde

(*Getta la spada ed il cimiero nel fiume.*)
Pietosi Numi, il mio coraggio. Illeso
S'io resterò per lo camino ignoto,
Tutti i miei giorni io vi consacro in voto.

(*Si getta dal ponte nel fiume.*)

Scena V.

Cleofide dalla destra preceduta da Poro senza spada.

Cleof. Må per pietà ben mio
Non più sospetti. Io t'amo,
Non amo altro che te: penso a salvarti
Quando soffro Alessandro.

Por. O Dio, vorrei
Prestarti fè.

Cleof. Ma per prestarmi fede
Quai pegni vuoi da me? T'adoro ingrato:
Fuggitivo or ti sieguo:
Lascio i paterni lidi:
Abbandono i miei regni: e non ti fidi!
Giuschi Dei che vedete
L'interno d'ogni cor, tutti al grand'atto

Tutti

Fede af Faldet, og Candartes bliver med nogle af
 sine Stalbrodre paa Spidsen af de overblevne
 Stykker af Broen.

Cand. Folg mig, mine Stalbrodre. Den eeneste
 Udflygt er den, som jeg viser eder. Af kommer
 (han kaster sin Kaarde og Hielm i Floden.)
 harmhertige Guder, mit Mod til Hielp. Der-
 som jeg kommer uskad igennem denne ubekendte
 Ven, oposrer jeg eder alle mine Dage, til Tak.
 (han skylder sig fra Broen i Floden.)

Femte Scene.

Cleofides fra den høyre Side følgende efter
 Porus uden Kaarde.

Cleof. Men for Himlens Skyld, min Skat! vær
 ikke meere mistænkelig. Jeg elsker dig, jeg el-
 sker ingen anden uden dig: Jeg tænker at frelse
 dig, naar jeg fordrager Alexander.

Por. Af Himmel, jeg vilde laane dig min Troe.

Cleof. Men for at laane mig din Troe, hvad Pant
 vil du have af mig? Jeg tilbeder dig, Utaknem-
 melige: Jeg folger dig nu flygtende: Jeg for-
 lader mit Fæderneland: Jeg lader mine Riger
 fare; og du forlader dig ikke dertil! Retsærdige
 Guder, som seer det Indreste af alle Hierter,
 værer nu alle tilstede ved denne store Gierning.

Jeg

Tutti siate or presenti. Io fida a Poro
 Sposa or mi giuro: il giuramento ascolti,
 Vindice, e testimonio il ciel ne sia:
 Poro dammi la destra; ecco la mia,
Por. In tal momento
 La mia sorte infelice io non rammento.

a 2. Somimi Dei, se giusti siete,
 Proteggete
 Il bel desio
 D'un amor così pudico.
 Proteggete - - -

Cleof. Ah, ben mio, giunge il nemico.

Por. Vieni. Quest' altra via
 In volarci potrà - - - ma quindi ancora
 Giunge stuol numeroso. Ah ch'io mi sento
 Mille furie nel sen.

Cleof. Poro, è perduta
 Per noi dunque ogni speranza?

Por. Nò: ci resta una via. Si mora insieme,

(*Poro si nuda uno stile, e alza il braccio
 in attò di ferirla.*)

Scena VI.

*Alessandro, che uscendo alle spalle di Poro lo
 trattiene, e lo disarma. Soldati greci
 e detti.*

Alef.

Jeg sværger mig nu at være en troe Gemalinde
af Porus: Hør Eeden, Him'en være Hevn
og Bidne dersor: Porus glo mig Haanden:
Der er min.

Por. I saadant Dnyeblik erindrer jeg ikke min usyke-
lige Skiebne.

a 2. Højest Guder, dersom J ere ret-
færdige, da beskytter den reene
Drift af saa kydsk en Kierlighed.
Beskytter = = =

Cleof. Af, min Skat! Fienden nærmer sig.

Por. Kom. Paa den anden Bey kunde vi und-
gaae = = = Men ogsaa derafra kommer en tal-
rig Hob. Af jeg finder tuinde Furier i mit
Bryst.

Cleof. Porus, er da alt Haab forloren for os?

Por. Nej: En Bey er for os tilbage. Vi maae
dog begge tillige.

(Porus blottet en Dolk, og løster Armes,
for at saare hende.)

Siette Scene.

Alexander, som kommer usovrarende bag paa
Porus, holder ham tilbage og gior ham
Værgelos. Græske Soldater, og
de forrige.

Alex.

Alef. Crudel t'arresta.

Cleof. (Aita o stelle!)

Alef. E donde

Tanto ardimento e tanta
Temerità ?

Por. Dal mio valor, dal mio
Carattere sublime - - -

(a Poro.)

Cleof. Egli è di Poro

Fedele esecutor. (Taci ben mio.)

Por. Sappi - - -

(piano a Poro.)

Scena VII.

Timagene e detti.

Timag. Le greche schiere,

Signor, vieni a sedar. Chiede ciascuno
Di Cleofide il sangue. Ogn'un la crede
Rea dell' infidia.

Por. Ella è innocente. Ignota

Le fu la trama. Il primo autor son'io:
Tutto l'onor del gran disegno è mio.

Cleof. (Aime !)

Alef. Barbaro, e credi

Precio l'infedeltà?

Cleof. Signor, s'io mai - - -

Alef. Abbastanza palese

Per l'insulto d'Asbite

E l'in-

Alex. Grumme holdt inde.

Cleof. (Hjælp o Himmel!)

Alex. Og hvorfra kommer saa stor Dristighed og
saa stor Forvovenhed?

(til Porus.)

Por. Fra min Tapperhed, fra min høje Verdig-
hed = = =

Cleof. Han er en troe Guldmaegtig fra Porus. (Til
min Skat)

(sagte til Porus.)

Por. Viid = = =

Syvende Scene.

Timagenes og de forrige.

Timag. Kon Herre, at stille de Græske Krigs-
folk. Enhver forlanger Cleofidis Blod. En-
hver tror hende at være skyldig i Forræderiet.

Por. Hun er uskyldig. Dette Opspind var hende
ubekjendt. Jeg er den første Ophavsmænd
dertil: Al Eren for det store Forehavende ho-
rer mig til.

Cleof. (At jeg Elændige!)

Alex. Barbar, og holder du Utroskaben for en
Berommedelse?

Cleof. Herre! dersom jeg nogen Tid = = =

Alex. Din Uskyldighed er noksom bekjendt ved As-
bithis

E' l'innocenza tua:

Sarà nota alle schiere.

Intanto, o Timagene, entro la reggia

Sia da qualunque insulto

Cleofide difesa: e questo altero

Custodito rimanga, e prigioniero.

(parte)

Scena VIII.

Cleofide, Poro, e Timagene con guardie.

Timag. Macedoni, alla reggia

Cleofide si scorga: e intanto Asbite

Meco rimanga.

Cleof. (In libertà potessi

Senza scoprirlo almen dargli un addio.)

Poro. Potessi all' Idol mio

Libero favellar.)

Cleof. De' casi miei

Timagene ai pietà?

Timag. Più che non credi.

Cleof. Ah se Poro mai vedi

Digli dunque per me, che non si scordi

Alle sventure in faccia

La costanza d'un Rè, ma soffra e taccia.

Digli, ch'io son fedele,

Digli, ch'è il mio tesoro,

Che

bithis Ansaldo: Det skal blive Krigsfolket bes-
kiendt. I midlertid, o Timagenes, vogteman
Cleofides paa det Kongelige Slot for al optæn-
kelig Overlast: Og denne anden blive vogtet
og fængslet.

(gaaer bort.)

Ottende Scene.

Cleofides, Porus, og Timagenes med
Vagt.

Timag. I Macedonier, geleyder Cleofides til Slot-
tet: Og Asbithes forbliue imidlertid hos mig.

Cleof. (Kunde jeg i Frihed i det ringeste sige hende et
Farvel, uden at aabenbare hende.)

Por. (Kunde jeg dog frit tale med min Afgud.)

Cleof. Har du Medlidenhed, Timagenes, med mine
Hendelser?

Timag. Meere end du troer.

Cleof. Af dersom du nogen Tid seer Porus, siig
ham da for mig, at han, midt i sine Ulykker,
ikke forglemmer en Konges Bestandighed, men
at han lider og tier.

Siig ham, at jeg er froe; Siig ham at
han er min Skat, at han maae elste
mig,

Che m'ami, ch'io l'adoro,
Che non disperi ancor.

Digli che la mia stella
Spero placar col pianto:
Che lo consoli intanto
L'immagine di quella
Che vive nel suo cor.

(parte con le guardie)

Scena IX.

Poro e Timagine.

Poro. (Tenerezze ingegnose!)

Timag. Amico Asbite, io già inviai
Un mio foglio al tuo Rè. Da questo istutto
Mecò verrà fra poco
A svenar Alessandro.
Or libertà ti reco: Onde tu vanne
Ad affrettar . . .

Poro. Ma come ad Alessandro . . .

Timag. Ad Alessandro
Creder farò che disperato a morte
Volontario corresti.

Poro. Ma questo foglio a Poro
Non pervenne fin'or.

Timag. Nò! Come il sai?

Poro.

mig, at jeg tilbeder ham, og at han
endnu ikke maae fortvivle.

Siiг ham, at jeg haaber at formisde min
Skebne med Graad: At han imid-
lertid maae troste sig med dens
Billede, som lever i hans Herte.

(gaar bort med Wagten.)

Niende Scene.

Porus og Timagenes.

Por. (Sindrige Omheder!)

Timag. Min Ven Asbithes, jeg har allerede sendt
et Brev til din Konge Naar han derved er
bleven underrettet, vil han inden fort Tiid
komme at dræbe Alexander. Nu giver jeg dig
Frished: Gak du derfor at hafte = = =

Por. Men hvorledes vil du hos Alexander = = =

Timag. Jeg vil faae Alexander til at troe, at den
Fortvivlet godvilligen løb i Odden.

Por. Men dette Brev er endnu ikke kommen Porus
til Hænde.

Timag. Ney! Hvorledes veed du dette?

Por. Più non cercar. Poro non l'ebbe. Io posso
Afferirlo per lui.

Timag. M'avesse mai
Tradito il messaggier! Tremo. Ah t'affretta
Asbite a Poro: ah s'ei non vien ruina
Tutto il disegno mio.

Por. Poro verrà: non dubitarne.

Timag. Addio.

(Parte.)

Por. Ricomincio a sperar. Da' lacci sciolto
L'impeto già de' miei furori ascolto.

Destrier, che all' armi usato
Fuggì dal chiuso albergo,
Scorre la selva, il prato,
Agita il crin su 'l tergo;
E fà co' suoi nitriti
Le valli risuonar.
Ed ogni suon, che ascolta,
Crede che sia la voce
Del Cavalier feroce,
Che l'anima a pugnar.

(parte.)

Scena X.

Appartamenti nella reggia di Cleofide.

Cleofide e Gandarte.

Cleof.

Por. Spørg ikke meere. Porus har ikke faaet det.
Jeg kand forsikre det paa hans Begne.

Timag. Skulde vel Overbringeren have forraadet
mig! Jeg skielver. Af synd dig Asbithes til
Porus; Af dersom han ikke kommer, fordær-
ver han al min Hensigt.

Por. Porus skal komme: Evvel ikke derpaa.

Timag. Farvel, (gaaer bort.)

Por. Jeg begynder igien at haabe. Nu jeg er lost
af mine Baand, hører jeg allerede mine Rase-
riërs Hestighed.

Den Hest som er vandt til Vaaben, flyver
den lukte Stald, løber igiennem
Skov og Mark, saa Mankens
flyver i Vohret, og kommer, med
sin Drincken, Dalene til at give
Gienlyd.

Og tænker hver Lyd, som den hører, at
være den modige Ryters Ros, (gaaer bort.)
som opmuntrer den til Striid.

Tiende Scene.

Gemakker paa Cleofides Slot.

Cleofides og Landartes.

E 3

Cleof.

Cleof. E' ver tentò svenarmi,
 Ma per soverchio amor, Ma già che il cielo,
 Dall' onde ti salyò, fuggi Gandarte,
 Fuggi da questa reggia. Ah se Alessandro
 Aggrava anche il tuo piè de' lacci suoi,
 Nessun rimane in libertà per noi.
Ei vien. Parti.

Gand. Non sia
 Mai ver ch'io t'abbandoni.

Cleof. Ah dal suo figlio
 Celati per pietà.

Gand. Numi consiglio,

(*Si nasconde.*)

Scena XI.

Alessandro, e detti.

Ales. Per salvarti, o Regina,
 Tentai frenar, ma in vano,
 D'un campo vincitor l'impeto insano,
 Mà non temer: mi resta
 Una via di salvarti. In te rispetti
 Ogni schiera orgogliosa
 Una parte di me: farai mia sposa,

Cleof. Io sposa d'Alessandro!

(*Sorpresa.*)

Ales. E qual altro riparo,
 Quando un campo ribelle
 Una vittima chiede?

Gand.

Cleof. Det er sandt han forsøgte at døde mig, men ved alt for overflodig Kierlighed. Men estersom Himlen har frelst dig af Bolgerne, da frygt fra dette Slot. ÅE dersom Alexander betynger ogsaa din God med sine Lænker, da bliver ingen i Frihed for os. Han kommer. Gak bort.

Cand. Det skal aldrig blive sandt at jeg skal forlade dig.

Cleof. ÅE for Himsens Skyld, skul dig for hans Aashu.

Cand. Hielp Himmel.

(han skuler sig.)

Ellevte Scene.

Alexander og de forrige.

Alex. For at frelse dig, o Dronning! forsøgte jeg, skont forgives, at tæmme en sejervindende Krigshær rasende Anfald. Men frygt ikke: En Ven er for mig tilbage at frelse dig paa. I dig øere den heele stolte Krigshær endel af mig: Du skal være min Gemalinde.

Cleof. (Jeg Alexanders Gemalinde!) (forbauset.)

Alex. Og hvad andet Middel, naar et oprorist Krigssolk begierer et Slagtoffer?

Gand. Eccola.

Cleof. (Oh stelle!)

(*si palefa.*)

Alef. Chi sei?

Gand. Poro son io.

Alef. Come giungesti?

Gand. Per via nascosta, ad offrirmi per lei.

Io meditai gl'inganni;

In me punir dovete

L'insidie, i tradimenti;

Son Cleofide, e Asbite ambo innocenti.

Alef. (Oh coraggio! Oh fortezza!)

Cleof. (Oh fede che innamora!)

Gand. (Il mio Rè si difenda, e poi si mora.)

Alef. Col tuo fedele Asbite

Ti lascio in libertà: L'istessa via

Che fra noi ti condusse

Allo sdegno de' greci anche t'involi.

Gand. E Cleofide intanto

Alef. E' ver, la meritasti: a te la rendo.

Se è ver che t'accendi

(*a Gandarte.*)

Di nobili ardori,

Conserva, difendi,

La bella, che adori,

E siegui ad amarla,

Ch'è degna d'amor.

Di

Cand. See der er det.

(han aabenbarer sig for Alexander.)

Cleof. (Af Himmel!)

Alex. Hvem er du?

Cand. Jeg er Porus.

Alex. Hvorledes er du kommen? = = =

Cand. Paa en hemmelig Ven, at tilbyde mig for hende. Jeg har ponset paa Bedrageriet: I mig bør man straffe Esterstræbelserne og Forræderierne; Cleofides og Axbithes ere begge uskyldige.

Alex. (O Mod! O Styrke!)

Cleof. (O Troestab som indtager!)

Cand. (Min Konge maae jeg forsvare, og siden døe.)

Alex. Jeg lader dig i Frihed ned din troe Axbithes: Den samme Ven som har ført dig til os, undrage dig ogsaa fra de Grækers Brede.

Cand. Og Cleofides imidlertid = = =

Alex. Det er sandt du har fortient hende: Jeg giver dig hende igien.

Dersom det er sandt at du antændes

(til Candartes.)

af en ædel Jver, bevar og forsvar den Smukke, som du tilbeder og bliv ved at elsker hende; thi hun er Kierlighed værd.

Di qualche mercede

Se indegno non sono,
La man, che lo diede,
Rispetta nel dono:
Non altro ti chiede
Il tuo vincitor.

(parte.)

Scena XII.

Cleofide, Gandarte, poi Erißena.

Cleof. Chi sperava, o Gandarte
Tanta felicità?

Gand. Piange Erißena!

(vedendo venire Erißena che piange.)

Cleof. Eh non è tempo
Di pianto o Principessa. Andremo altrove
A respirar con Poro aure felici.

Eris. Ah che Poro morì.

Cleof. Come!

Gand. Che dici?

Cleof. M'ha tradita Alessandro!

Eris. Ei di se stesso
Fu l'uccisor.

Cleof. Quando? Perche? Finisci

(con affanno e freno.)
Di trafiggermi il cor.

Eris.

Dersom jeg ikke er en Beslættning urec-
dig, da hold den Haand, som
gav dig den, i Øre, ved Høy-
agtesse for samme; Videre for-
langer din Overvinder ikke af dig.
(gaaer bort.)

Tolvte Scene.

Cleofides, Candartes, derefter Erißena.

Cleof. Hvo havde vel indbildt sig, o Candartes!
saa stor Lykhalighed?

Cand. Græder Erißena!

(i det haas seer Erißena kommer som græder.)

Cleof. En det er ikke Tid at græde, Prinsesse. Vi
vil gage andensteds hen at leve med Porus i et
lykhaligere Land.

Eriß. Nej! Porus er jo død.

Cleof. Hvorfledes!

Cand. Hvad siger du?

Cleof. Alexander har forraadt mig!

Eriß. Han har taget sig selv af Dage.

Cleof. Naar? Hvorfor? Holdt op

(med Bekymring og Hast.)

at giennembore mit Herte.

Eriß.

Erisf. Cinto da' Greci

Lungo il fiume alle tende
Andava prigionier; quando si mosse
Con impeto improviso, ed i sorpresi
Improvidi custodi urtò, divise,
Fra lor la via s'aperse,
Si lanciò nell' Idaspe e si sommerso.

Gand. Privo di te, servo de' Greci, in odio

(a Cleofide.)

Ebbe Poro la vita.

Cleof. I suoi furori

(piangendo.)

Mi predicean qualche funesto ecceſſo,

Gand. Ma donde il fai?

(ad Eriſſena.)

Erisf. Da Timagene iſteſſo.

(parte piangendo.)

Cleof. Che mi giovò su l'are

Tante vittime offrirvi, ingiusti Dei!

(con paſſione diſperata.)

Gand. Ah che dici, o Regina!

Fuggi, torna in te ſteſſa,

Pensa a ſalvarti.

(parte.)

Cleof. A che fuggir? Qual danno

(come ſopra.)

Mi resta da temer? Lo ſpoſo, il regno

Miſera già perdei: ſi perda ancora

La vita, che m'avanza.

Dov'è piu di periglio, o di ſperanza?

Eriß. Han gik fangen langs Floden, ved Telterne, omgivet med Græker; Da han paa een Gang med Magt uforvarende gjorde en Bevægelse, stodte han den overuilede usorsigtige Bagt fra sig, splittede den ad,aabnede sig Bey igennem dem, styrtede sig i Floden Hydaspes, og druknede sig.

Cand. Skilt fra dig, en Slave af Grækerne,
(til Cleofides.)

Beholdt Porus Livet til Had.

Cleof. Hans Raseriet
(grædende.)

spæede mig en sorgelig Voldsomhed forud.

Cand. Men hvoraf veed du dette?
(til Erißena.)

Eriß. Af Timagenes selv.
(gaaer grædende bort.)

Cleof. Hvad har det hulpen mig, uretfærdige Guider! at fremføre eder saa mange Slagt-Offere paa Alterne.
(med en fortvivlet Hestighed.)

Cand. Af hvad figer du, o Dronning! flygt, gaae i dig selv, tænk paa at redde dig.
(gaaer bort.)

Cleof. Til hvad Ende skal jeg fly? Hvad Onde
(som forhen.)
bliver endnu tilbage for mig at befrygte? Min Gemal, mit Rige har jeg Elendige allerede forloret: Jeg vil endnu miste Livet, som jeg har til overs. Hvor er meere Fare eller Haab?
Der,

Se il Ciel mi divide
 Dal caro mio sposo,
 Perche non m'uccide
 Pietoso il martir?
 Divisa un momento
 Dal dolce tesoro,
 Non vivo, non moro;
 Ma provo il tormento
 D'un viver penoso,
 D'un lungo morir.

Fine dell' Atto Secondo.

(parla.)

Atto

Dersom Himlen adskiller mig fra min
kære Gemal, hvi er mine Li-
delse da en saa medlidende at
dræbe mig?

Maaer jeg et Dheblie er skildt fra min
søde Skat, da er jeg hverken
levende eller død; Men jeg
findes Smerten af et mon-
sommeligt Liv, og af en lang-
som Død.

(gaaer bort.)

Ende paa den anden Act.

Atto Terzo.

Scena Prima.

Portici de' Giardini Reali.

*Cleofide ed Erisseña.**Cleof.* Ma lasciami, Erisseña,

(con noia.)

Respirar sola in pace. E' ver promisi

La mano ad Alessandro

Eris. Che bella fedeltà! Ma con qual fronte
Al tempio andrai?*Cleof.* V' andrò come conviene
A una sposa Reale.*Eris.* E Poro?*Cleof.* E Poro
Fin colà negli Elisì
Sarà pagò di me.*Eris.* Spergiura! Infida!*Cleof.* All' ingiurie, Erisseña,
Non trascorrer si presto. Il tempo il luogo
Cangia aspetto alle cose.
Il più sicuro è sempre
Il giudice più tardo;
E s'inganna chi crede al primo sguardo.Se troppo crede al ciglio
Colui che va per l'onde,

Tredie Act.

Første Scene.

Bue-Gange i den Kongelige Have.

Cleofides og Erißena.

Cleof. Men lad mig, Erißena,

(med Fortrædelighed.)

drage min Alande alleene i Fred. Det er sandt,
jeg lovede min Haand til Alexander = = =

Eriß. Hvilken deylig Troestab! Men med hvad
Mod vil du gaae til Templen?

Cleof. Jeg vil gaae derhen, som det sommer til en
Kongelig Gemal.

Eriß. Og Porus?

Cleof. Og Porus skal endog intil efter Døden bliß
ve tilfreds med mig.

Eriß. Meeneedige! Utroe!

Cleof. Grib ikke saa hastig til Skieldssord, Eriße-
na. Tiden og Stedet forandrer Tingenes
Anseelse. Den langsomste Dommer er altid
den sikkerste. Og den bedrager sig selv, som
troer ved første Øyekast.

Dersom den troer for meget paa Synet,
som farer til Soes, da seer

F

han

In vece del naviglio
 Vede partir le sponde,
 Giura che fugge il lido;
 E pur così non è.
 Forse tu ancor t'inganni:
 M'insulti, mi condanni:
 Mi credi un core infido,
 E non sai ben perchè.

(parre)

Scena II.

Erißena, poi Timage, indi Alessandro.

Erif. E ostentar con tal fasto
 Si può l'infedeltà?

Timag. Poro non vedo

(cercando per la scena senza veder Erißena.)
 Questa è pur l'ora, e il loco - - -

(s'incontra con Alessandro.)

Alef. Ove t'affretti?

Timag. Signor --- Vado --- attendea -- l'istante --
 (confuso.)

Alef. Intendo:

Solo mi vuoi. Bella Erißena, e dove
 Dalla real Cleofide lontana
 Solinga errando vai?
 Forse ancor non saprai

Ch' ella

han Strandbreden at gaae
bort, i Steden for Skibet, og
svær paa at Landet flyder bort,
da det dog ikke er saa i sig selv.

Du bedrager dig maaskee ogsaa : Du
overfarer mig og fordommer
mig: Du anseer mig for en
utroe Siel, og veed ikke vel
hvorför.

(gaaer bort.)

Anden Scene.

Erißena, Siden Timagenes, derefter
Alexander.

Eriß. Og kand man vel prale af Utroßab med saas-
dan Pragt?

Timag. Jeg seer ikke Porus

(ledende paa Skuepladsen, uden at see Erißena.)

Det er dog paa denne Time, og paa dette
Sted = = =

(kommer i Mode med Alexander.)

Alex. Hvor haster du dig hen?

Timag. Herre = = = Jeg gaaer = = = Jeg ventede = = =
det Øyeblik = = =

(forvirret.)

Alex. Jeg forstaaer dig: Du vil have mig allene.
Smukke Erißena, og hvor gaaer du saa langt
og eensom vankende fra den Kongelige Cleofides?

Ch' ella sarà mia sposa

Prima che questo sol compisca il giro.

Eris. Io sò pur troppo. E il tuo bel core ammirò.
(con dispetto, e parte.)

Scenà III.

Alessandro e Timagene.

Timag. (Mi trema il cor !)

Ales. Siam soli:

(curio senza sdegno.)

Ecco l'ora ecco il loco. La tua mano

All' onor di svenarmi

Non può sola aspirar ?

Timag. Come. Io - - - svenarti ?

Ah qual' è quell' infame

Che hà questo in te nero sospetto impresso ?

Ales. Vedilo.

(gli dà il foglio da lui scritto a Poro.)

Timag. (Oh Numi !)

(abbattuto.)

Ales. E Timagene istesso.

Timag. Ah Signore al tuo piè - - -

(in atto d'inginocchiarsi.)

Ales. Sorgi. Mi basta

Per ora il tuo rossor. Ti rassicura

Nel mio perdono; e conservando in mente

Del fallo tuo la rimembranza amara

Ad esser fido un'altra volta impara.

Ser-

Beed du maaskee ikke endnu at hun skal være
min Gemalinde, forend denne Soel, fuldender
sit Leb.

Kriss. Jeg veed det desværre. Og jeg anseer med
Forumdring dit ædle Herte.

(med Foragt, og gaaer bort.)

Tredie Scene.

Alexander og Timagenes.

Timag. (Mit Herte skielver!)

Alex. Vi ere alleene:

(Alt uden Brede.)

See her er Dinen, her er Stedet. Kand din
Haand alleene ikke træte efter at dræbe mig?

Timag. Hvorledes. Jeg --- dræbe dig? Af hvem
er den Ugudelige, som har indtrykt denne føle
Mistanke hos dig?

Alex. See ham her.

(Han leverer ham et Brev, som han har skrevet
til Porus.)

Timag. (Af Himmel!

(nedslaget.)

Alex. Og den selv samme Timagenes.

Timag. Af Herre for din God
(han vil falde paa Knæe.)

Alex. Stat op. For denne Gang er din Skam
mig nok. Forsikre dig om min Forladelse; og lær
en anden Gang at være troe, ved at bevare den
bittre Erindring af din Forseelse i dine Tanker.

Serbati a grandi imprese,
 E in lor rimanga ascosa
 La macchia vergognosa
 Di questa infedeltà.

Che nel sentier d'onore
 Se ritornar saprai,
 Ricompensata affai
 Vedrò la mia pietà.

(parte.)

Scena IV.

*Timage indi Poro.**Timag.* Oh perdono! Oh delitto!*Poro.* Amico, il cielo
Pur salvo a te mi guida.*Timag.* Ah fuggi, Asbite,
Fuggi da me.*Poro.* Qui d'Alessandro il sangue
Non dobbiamo versar?*Timag.* Prima si versi
Quelle di Timage.*Poro.* E la promessa?*Timag.* La promessa d'un falle
Non obbliga a compirlo.

Finch'io rimanga in vita
 Ricomprerò col sangue

La

Bevar dig til store Gierninger, og i dem
blive skjult den skammelige Plet-
te af denne Utroßkab.

Thi dersom du kand vende om igien paa
Greens Ven, da skal du see min
Medlidenhed fuldkommen veder-
lagt.

(gaaer bort.)

Fierde Scene.

Timagenes, derefter Porus.

Timag. Af Fortadelse! Af Forbrydelse! = = =
Por. Min Ven, Himlen fører mig dog frelst til
dig.

Timag. Af syne, Asbithes, syne fra mig.

Por. Bor vi ikke her udose Alexanders Blod?

Timag. Man dræbe først Timagenes.

Por. Og Øfstet?

Timag. Øfstet om en Forseelse forbinder ikke til at
opsynlde den.

Saa længe jeg forbliver i Live,
vil jeg med Blodet igentig-

La gloria mia smarrita
 Il mio perduto onor.
Farò che al mondo sia
 Chiara l'emenda mia,
 Al pari dell' error.

(parte.)

Scena V.

Pero, poi Gandarte, indi Erissona.

Por. Ecco spezzato il solo
 Debolissimo filo, a cui s'attenne
 Fin' or la mia speranza, A che mi giova
 Più questa vita ogni momento esposta
 Di fortuna a soffrir gli scherni, e l'ire?
 Ah finisca una volta il mio martire.

(in atto di sfudar la spada.)

Gand. Ferma: sei tu mio Rè?

(trattenendolo.)

Eris. Sei tu germano?*Por.* Pur troppo io son.*Eris.* Tu vivi? e intanto altrove
 Un placido Imeneo

Stringe Alessandro all' infedel tua sposa.

Por. Come!*Gand.* E sia vero!*Eris.*

be min tabte Ære og mi:
forlorne Værdighed.

Jeg vil mage det saa, at min
Bedring maae være klar for
Verden, ligesom min Bild-
farelse.

(gaaer bort.)

Femte Scene.

Porus, siden Candartes, derefter
Erißena.

Por. See her den eeneste svage Traad sonderliddt,
hvorved mit Haab hidindtil har hængt. Hvor-
til nyttet mig meere dette Liv, som hvert Dye-
blik er utsat for at thale Lykkens Foragt og
Bredde? Af min Lidelse maae dog engang have
en Ende.

(i det han vil blotte Raarden.)

Cand. Holdt inde; Er du min Konge?

(Holdende ham tilbage.)

Eriß. Er du min Broder?

Por. Ja desværre er jeg det.

Eriß. Lever du? Og imidlertid fuldbyrder Alexander
den andensteds en stille Formæling med din
utroe Gemalinde.

Por. Hvorledes!

Cand. Er det sandt!

Eris. A celebrar le nozze
Mancan pochi momenti.

Por. Perfida in van lo spera.

Gand. Ove t'affretti? *(furioso in atto di partire.)*

Por. Al tempio. *(trattenendolo.)*

Eris. Ah nò. *(come sopra.)*

Gand. T'arresta. *(trattenendolo.)*

Por. Ah Gandarte, Ah Germana,
Io mi fento morir. Gelo, ed avvampo
D'amor, di gelosia. Lagrimo, e fremo
Di tenerezza, e d'ira; ed è sì fiero
Di sì barbare smanie il moto alterno
Ch'io mi fento nel cor tutto l'inferno.

Se possono tanto

Due luci vezzose,
Son degne di pianto
Le furie gelose
D'un alma infelice
D'un povero cot.

S'accenda un momento

Chi sgrida, chi dice
Che vano è il tormento,
Che ingiusto è il timor.

Scena

Eriß. Gaae Øyeblif flettes i Formælings-Festen.

Por. Utroe, forgiveves haaber du det.

(rasende i det han vil gaae bort.)

Cand. Hvor haster du dig hen?

(holdende ham tilbage.)

Por. Til Templen.

(som tilforu.)

Eriß. Af nej.

(holdende ham tilbage.)

Cand. Bliu her.

(som forhen.)

Por. Af Candartes, af Søster, jeg soler Doden
Jeg iisner og brænder af Kierlighed, af Gas-
lousie. Jeg græder og snyser af Omhed og
Brede; Og den afveplende Bevægelse af saa
barbariske Raserier er saa grum, at jeg finder
i mit Bryst heele Helvede.

Dersom to hndige Øyne formaaer saa
meget, da ere de mistænkeli-
ge Raserier af en ulyksalig
Siel, af et stakkels Hierde
verd at begræde.

Den antændes kun et Øyeblif som raa-
ber og figer, at Vinen er for-
fængelig, og Frygten ubillig.

Giette

Scena VI.

Erissena, e Gandarte.

Gand. Addio mia vita. Io sieguo i passi suoi.
(Oh amor sempre tiranno anche agli eroi!)

Eris. E di me che farà? Da chi consiglio,
Da chi soccorso implorerò? Son tanti
I miei disastri; e fra' disastri io sono.
Di palpitar si stanca,
Che a cercar qualche scampo il cor mi manca.
Son confusa pastorella,
Che nel bosco a notte o scura
Senza face, e senza stella,
Infelice si smarri.
Mal sicura al par di quella
L'alma anch'io gelar mi sento:
All'affanno allo spavento
M'abbandono anch'io così.

(Parte.)

Scena VII.

Parte interna del gran tempio di Bacco magnificamente illuminato, e rivestito di ricchissimi Tappeti, dietro de' quali al destro lato, vicinissimi all'orchestra andranno a suo tempo a ricovrar-

si

Siette Scene.

Erißena og Candartes.

Cand. Farvel min Skat. Jeg følger hendes Godspor. (Af altiid tyranniske Kierlighed, endog saa for Helte!) (Gaaer bort.)

Eriß. Og hvad skal der blive af mig? Af hvem skal jeg forlange Raad? af hvem Hielp? Mine Ulykker ere saa store; Og blandt Ulykker er mit Hierde saa træt af at kieæve, at det er usmægtig i at sege nogen Udflygt.

Jeg er som en forvirret Hyrdinde, der ved mørk Nat, uden Fakkel og uden Stierne, ulykkelig forvildes.

Jeg finder ogsaa min uvisse Stel, Magen til him, at tisne: Og jeg overlader mig tillige til Beværing og Frygt.

(Gaaer bort.)

Syvende Scene.

Den inderste Deel af en stor Bachi Tempel, prægtig illumineret, og bekleædt med riige Tapetter, bag hvilke ved den høyre Side næst ved Orkestret Porus og Candartes til sin Liid gaaer hen

Si Pero e Gandarte, in modo che rimangano celati a tutti i personaggi, ma scoperti a tutti gli spettatori. Vasto e ornato, ma basso rogo nel mezzo, che poi s'accende ad un cenno di Cleofide. Due grandissime porte in prospetto, che si spalancano all' arrivo d'Alessandro, e scoprono parte della reggia, e della città illuminata in lontananza.

Poro uscendo impetuoso, e Gandarte seguitandolo da lontano.

Gand. Signor! T'arresta: ascolta.

Por. A secondarmi
Giungi opportun. Presso alle chiuse porte,
Che s'aprano attendiam: La coppia rea
Inaspettati assalirem.

Gand. T'accieta

L'ira o mio Rè. La tua morte assicuri - -

Por. Non più, t'acchera: hò risoluto.

Gand. Oh Dio!

(inginocchiandosi.)

Pietà di noi. Fuggi mio Rè: conserva
A tuoi popoli il padre.

Por. Indarno - - -

Gand. Aimè! del tempio
Si scuotono le porte. Odi il tumulto
Della turba festiva.

Fuggi.

Por.

hen at skjule sig, saaledes at de bliver skjulte for alle paa Skuepladsen, men blotte for alle Tilsuerne. En stor og udziiret men nedrigt Baal i Midten, som siden antændes efter Eleosidis Besaling. Evende store Dore i Udsigt, som aabnes paa viide Bæg ved Alexanders Ankomst, og fremviijer endeel af Slottet og af den illuminerede Stad langt fra.

Porus, som kommer med Hidsighed ud, og
Candartes som følger ham efter
langt fra.

Cand. Herre! Bliu tilbage: Hør.

Por. Du kommer ret beleyligt at staae mig bi. Vi vil vente tæt ved de tiliukte Dore, som aabnes: Det skyldige Par vil vi anfalde uforventendr.

Cand. Breden forblinder dig, o min Konge! Forsikre din Dod . . .

Por. Intet meere, giv dig tilfreds: Jeg har besluttet.

Cand. Af Himmel!

(falder paa Knæe.)

Hav Medlidenhed med os. Flygt min Konge:
Bevar Faderen for dit Folk.

Por. Forgieves.

Cand. Af vœe mig! Dorene ryster paa Templen.
Hør Allarmen af den glade Skare. Flygt.

Por.

Por. Non l'otterrai.

(*rifoluto.*)

Gand. Celati almeno.

Por. A render certo il colpo
Util faria. Ma dove?

Gand. Offron quei marmi
A te comodo asilo,
Fra la porpora e l'or che gli circonda:
Vieni e sicuro sei.

Por. Reggeret questa man, vindici Dei.

(*S'nuda la spada, e via a nascondersi con
Gandarre.*)

Scena Ultima.

Preceduto dal Coro de' Baccanti, che entrano cantando, e danzando nel tempio; e seguiti da guardie, popolo, e sacerdoti con faci accese alla mano, s'avanzano.

Cleofide alla destra del rogo, *Alessandro*, *Erienna*, e *Timagene* alla sinistra.

Coro.

Dagli astri discendi

O Nume giocondo,
Ristoro del mondo,
Compagno d'amor.

D'un popolo intendi

Le supplice note,
Acceso le gote
Di sacro rossor.

Cleof.

Por. Du skal ikke næae dit Onske.

(Behiertet.)

Cand. Skul dig i det mindste.

Por. Det skulde være nyttigt for at træffe vis. Men hvor?

Cand. Disse Piller foreviiser dig et beleyligt Tilslugts Sted, blandt det Purpur og Guld som de ere behængte med. Kom, saa er du i Sikkerhed.

Por. Siyr denne Haand, I hevnende Guder.

(Han blotter Haarden, og gaaer hen at skule sig med Candartes.)

Sidste Scene.

Cleofides nærmer sig fra den høyre Side af Balet, Alexander, Erißena og Timagenes fra den vensstre med foregaaende Chor af Bachanter, som kommer frem syngende og dansende i Templet; og bliver fulgt af Vagten, Folket og Præsterne med tændte Blus i Haanden.

Chorus.

Stig ned fra Stiernerne, o glade Gudi
du Verdens Bederqvægelse,
og Kierligheds Folkestab.

Bonhør et Folks ydmynge Bonner, ved
Ofring af de antændte Draa-
ber, af den helligede røde Saft.

G

Cleof.

Cleof. Nell' odorata pira
Si destino le fiamme.

Por. (Perfida!) *(i sacerdoti accendono il rogo.)*

Alef. E' dolce forte unire insieme
E la gloria, e l'amor.

Por. (Più fren non soffre
Già 'l mio furor.)

Alef. Vieni o Regina: un nodo
Leghi le destre e i cori.

(Accostandosela in atto di darle la mano.)

Cleof. Ferma. E' tempo di morte e non d'amori.

Alef. Numi!

Por. (Che ascolto!) *(resta immobile Poro nell' attitudine di scagliarsi.)*

Cleof. Io fui
Consorte a Poro. Ei più non vive: e deggio
Su quel rogo morir. Se t'ingannai,
Perdonami, Alessandro: il sacro rito
Non sperai di compir senza ingannarti:
Temei la tua pietà. Questo è il momento,
In cui si adempia il sacrificio a pieno,

(in atto di andare verso il rogo.)

Alef. Ah no 'l deggio soffrir.

(scoprendosi.)

Cleof. Ferma, o mi sveno.

(volendo arrestarla.)

Por. (Oh amore!)

Gaud.

Cleof. Man antænde det vellugtende Baal.

(Præsterne antænder Baulet.)

Por. (Troloose!)

Alex. Det er en sod Forsonelse at foreens baade Æren og Kierlighed tillige.

Por. (Min Raserie caaler allerede ikke meere Tomme.)

Alex. Kom, o Dronning! En Knude foreene Hænderne og Hierterne.

(Nærmede sig til hende i det han vil give hende Haand.)

Cleof. Holdt inde. Det er Ejj at døe, og ikke til Kierlighed,

Alex. Himmel!

Por. (Hvad hører jeg!)

(Porus bliver staende ubevægelig, ligesom han ville brisse ud med noget.)

Cleof. Jeg har været Poris Gemalinde. Han lever ikke meere: Og jeg bor at døe paa dette Baal. Dersom jeg har bedraget dig, forlad mig Alessander: Den hellige Ceremonie haabede jeg ikke at fuldføre uden at bedrage dig: Jeg frygtede din Medlidenhed. Dette er Øyeblíkket i hvilket man maae opfyldte Øfringen tilfulde.

(i det hun vil gaae imod Baulet.)

Alex. Af jeg bor ikke taale dette.

(givende sig tilkiende.)

Cleof. Gliv tilbage, eller jeg dræber mig.

(i det han vil holde hende tilbage.)

Por. (Af Kierlighed!)

Gand. (Oh fedeltà!)

Alef. Legge inumana! - - -

Cleof. Ombra dell' idol mio,
Accogli i miei sospiri,
Se giri
Intorno a me.

Ecco della mia fè le prove estreme - - -

(volendo gettarsi alle fiamme.)

Por. Aspettami cor mio: morremo insieme,

(scoprendosi.)

Gand. (Aimè! Poro si perde.)

Cleof. Dei! Traveggo! Sei tu!

Por. Nò: non travedi:
Il tuo Poro son'io.

Gand. Chi usurpa il nome mio?

(scoprendosi.)

Non crederlo, Alessandro: Io son - - -

Por. Tu sei

Il mio caro Gandarte: e non è tempo
Di finger più.

Alef. Come! Tu sei! - - -

Por. Son' io
Il tuo nemico.

Alef. Ah dunque, oh Dio! ger moglia
Tanta virtù nell' India! Abbia di nuove,
E libertade, e pace:
Poro la sposa, e la real sua sede.

Cleof.

Cand. (Af Trofshab!)

Alex. Umenneskelige Lov! ::::

Cleof. Du Skygge af min Elskelige,
optag mine Sukke, dersom
du svæver omkring mig.

See de sidste Prover paa min Trofshab ::::
(i det hun vil kasse sig i Luen.)

Por. Bie mig, mit Hierte: Vi vil doe tillige.
(givende sig tilliende.)

Cand. (Af væe mig! Porus glemmer sig selv.)

Cleof. Himmel! Seer jeg feyl! Er det dig!

Por. Ney: Du seer ikke feyl: Jeg er din Porus.

Cand. Hvem betiener sig af mit Navn?
(givende sig tilliende.)

Troe ham ikke, Alexander: Jeg er ::::

Por. Du er min Eicere Candartes: Og det er ikke
tiid at forstille sig længere.

Alex. Hvorledes! Du er! ::::

Por. Jeg er din Fiende.

Alex. Af saa voxe da saa stor Dyd i Indien! Po-
rus, hans Gemalinde og deres Kongelige Sæ-
de nyde paa nye baade Frihed og Fred.

Cleof.

Cleof. } Oh Alessandro!

Gand. }

Eris. } Oh Signor!

Timag. }

Alef. Tacete. Omaggi

Altri io non vuò da voi che l'odio estinto.

Cleof. Or trionfi Alessandro.

Por. Or Porò è vinto.

Tutti:

(fuor che Alessandro.)

Serva ad Eroe si grande,

Cura di Giove, e prole,

Quanto rimira il Sole,

Quanto circonda il mar.

Ne lingua adulatrice

Del nome suo felice

Trovi più dolce suono,

Di chi risiede in trono

Il fasto a lusingar.

Il Fine.

Cleof. } Af Alexander!
Cand.

Eriß. } Af Herre!
Timag.

Alex. Tier stille. Jeg vil ingen anden Hyldings-Erd
have af eder, end et udslukket Had.

Cleof. Nu triumphere Alexander.

Por. Nu er Porus overvunden.

Alle:

(Undtagen Alexander.)

Alt hvad Solen bestraaler, alt hvad Ha-
vet omgiver, skal tiene en saa
stor Helt, som er Jupiters Om-
hue og Son.

Ingen sunigrende Tunge af hans lyksalige
Navn skal finde en sodere Lyd,
end alleene vores Monarchs
Lov som sidder paa Thronen.

Ende.

